

Yeniden • • MiLLî

MUCADELE

20. asrın esir milletler haftasında

ESİR TÜRK'ÜN
CEVAP BEKLEYEN
ÇIĞLIĞI :

HÜRRİYET HÜRRİYET

20 TEMMUZ 1971

YIL: 2 SAYI: 77

KIBRIS DAVAMIZ Yunan Dostluğuyla Gölgelememez

KIBRIS POLİTİKAMIZ NE OLMALIDIR?

Kıbrıs, asırların ıyileştireme diği millî bir yara olarak hâ-
lâ kanamaktadır. Mahzun ve
mazlum Kıbrıs Türk'leri, hadi-
selerin gelişimini sabırla ta-
kip etmektedirler. Kesin bir
çözüm yolu beklemektedirler. Bu
bekleyiş ne kadar sürebil-
ir? Görüşmeler Kıbrıs prob-
lemine çözüm yolu getirebilir
mi? Rumların takınabilecekleri
tavrı ne olabilir? Bu sorula-
rın cevabı ancak, tarihin geç-
miş hadiselerinden ibretler
almak suretiyle verilebilir.

Şu artık hiç bir zaman inkâr
edilemez ki, bu zamana kadar
Kıbrıs'ta, devamlı saldıranlar,
Rumlar olmuştur. Köyler ya-
kılmıştır. Haneler sönmüştür.
Aileler yıkılmış, çocuklar ni-
gangâh yapılmış, banyolarda
katledilmiştir. Yüzlerce, bin-
lerce Türk şehid edilmiştir.
Yapılan zulümler, mideleri bu-
landırır olmuştur. Bu zulmü
ve çirkin saldırıları Müslüman
Türk'ler nasıl karşılamıştır?
Mukabil hareket tarzları ne
olmuştur? Bunu araştıran gö-
rür ki, Kıbrıs Türkleri sadece
kendilerini korumuşlardır. Na-
muslarını kirletmemişlerdir. Al-
bayraklarını düştürmemiş-
lerdir. Hürriyetlerinin muhafaza
etmişlerdir. Canıyane saldı-
rı ve gece baskınlarını cesaret
ve imanlarıyla söndürmüşler-
dir. Taarruzda bulunmamışlar-
dır. Ama, kendilerine saldıran-
ları da karşılıksız bırakmamış-
lardır. Daima Kıbrıs Türk'leri
haklılıklarını devam ettirmiş-
lerdir. Fakat beynelmîlel po-
litika hadiseler gayet açık
olmasına rağmen, daima
Rumların yanında olmuştur.
Rumları savunmuştur. Onlara,
sayısız yardımlarda bulunmuş-
tur. Bunların sebeplerini dü-
şünmek ve hadiselerin altında

yatan gerçekleri araştırmak
gerekir.

Bugün Kıbrıs hadiseleri, yi-
ne günün konusu olmuştur. Ya-
ranın üzerindeki kabuk kopar-
ılmıştır. Kanama giddetlidir.
Derindendir. Rumların haina-
ne saldırıları can sıkıcı olma-
ya başlamıştır. İnsanın taham-
mül derecesi sınırlıdır. Kıbrıs
Türk'lerine yapılan bu baskı,
ne kadar sürecektir? Buna ne
zamana kadar tahammül edile-
bilir? Rumlar Enosis'ten varge-
çerler mi?

Kıbrıs meselesi, Yunan'ın
«Megalo İdea» hayalinin için-
de düşünülmedikçe, verilecek
her karar yanlışdır. Enosis ne
demektir, bilinmeden atılacak
her adım hatalıdır. Yunanistan
veyahut Rum palikaryası
Anadolu'daki Müslüman Türk-
leri de çemberine alan geniş
bir hareketin içindedir. Mega-
lo İdea Kıbrıs'tı, on iki adala-
rı içine aldığı gibi, Anadolu'yu
da içine almaktadır. Güya tüm
Müslüman Türkler Kıbrıs ve
Anadolu'dan atılacak, yerine
Bizans devleti kurulacaktır. Bu
yüzden Yunan, İstanbul'dan
«Konstantinopol» diye bahset-
mektedir. Selanik'teki kanlı
papaz Hristostomos'un heyke-
linin bir eli İstanbul'u, diğeri
de İzmir'i işaretlemektedir. Ve
heykelin kaldesinde «Türkler-
den intikam alınacaktır» diye
yazmaktadır. Yunanistan'da ve
Kıbrıs'da bunu ifade eden güs-
teriler ve yürüyüşler yapılmak-
tadır. Öyleyse Yunan'ın bugün-
kü sulh manevralarına inanıla-
bilir mi? Veya Türkiye'de Yu-
nan dostluğundan bahsedenler
kimler olabilir? Düşünmeye
değer bir konudur. Kuzu pos-
tuna bürünmüş kurtu göreme-
yenler, zararlı çıkarlar. Buna
ise, milletin tahammülü yok-
tur.

Yunan daima en zayıf anla-

rumuzu kollamış, fırsatını buldu-
ğu an hançeri saplamıştır. Mo-
ra, Girit isyanları, Yunan a-
yaklanmaları kuvvetlerimizin
zaaflar geçirdiği zamanlara
rastlar. Ne zaman İmparatorlu-
ğumuz zayıf düşmüş, içinde
karışıklıklar olmuş, Yunan o
zaman zehrinin kusmuştur. Bu-
gün de Moskof kopillerinin
Türk Devletini yıkma hareke-
ti, Rumları sevindirmiştir.

Kıbrıs'tı kim vurduya getirt-
mek istemişlerdir. Fakat Türk
Ordusu bütün çirkin hesapları
bozmuş. Kıbrıs'taki Türk var-
lığını, kendi varlığının temeli
kabul etmiştir.

Yunanistan ABD. den silah
almaktadır. Harp gücünü ar-
tırmaya çalışmaktadır. Fransa'
dan temin edilen mirageler ve
hücum botları, Müslüman
Türklerin yok edilmesini sağ-
lamak için kullanılacaktır. Lo-
zan andlaşmasına rağmen, ada-
larda hava alanları inşa edil-
mektedir. «Yunan jandarması»
isimli askerî birlikler kurul-
maktadır. Hariciyemiz bunları
bilmiyor mu? Bilyorsa susma-
sı nedendir? Hızla silah ikma-
lı yapan özel harp birlikleri
kuran ve bunları Avrupa me-
ralarında eğiten Yunanistan'
ın, yeni bir taarruz hazırlığı i-
çinde bulunmadığını iddia güç-
tür. Amerika'nın Yunan asker-
lerini silahlarıyla donatması
manidardır. Kıbrıs görüşlerin-
de Amerika'nın daima Yunan-
lıların tarafını tuttuğu hatırlan-
ırsa, Türkiye'de, Amerikan
dostluğundan bahsetmek im-
kânsız hale gelir. Bu durum,
beynelmîlel politik vaziyetin
incelenmesini zarurî kılmakta-
dır. Dünya politikasına yön
veren Beynelmîlel Yahudilik,
Rumları, daima Türk'lere ter-
cih etmiştir. Batı dünyasının
da hristiyan olduğu nazarı dik-
kate alınırsa, Türk milletinin
politik vaziyeti meydandadır.
Bu gerçek, Türk politikasının
kesinlikle yahudi politikası-
nın paralelinden çıkması gerek-
tiğini ifade eder. O halde sa-
hip edilmesi gereken millî po-
litika ne olmalıdır? Bu husu-
sun her yönüyle açıklığa ka-
vuşturulması şarttır.

Yunanistan Bizans hayaliyle
yaşarken, Kıbrıs'ta Enosisi
gerçekleştirmeye çalışırken,
Türkiye'de Yunan dostluğun-

dan bahsetmek millî politika-
ya uygun düşmez. Hele ki,
Türk - Yunan federasyonun-
dan bahis, Türk milletine iha-
netle müsavidir. Bugüne ka-
dar Türk politikasının ortaya
koyduğu bir tez olmamıştır.
Kıbrıs'ta, ne şekilde bir çö-
züm yolu istiyorsak, ilân etme-
liyiz. Kıbrıs, Türk milletinden
ve Türkiye'den ayrı olarak mü-
tala edilmemelidir. Millî poli-
tika, Türk Milletini bütünüyle
düşünen politikadır. Öyleyse
Kıbrıs, bizim ayrılması müm-
kün olmayan bir parçamızdır.
Kıbrıs Türklüğünü, Türk mille-

tinden ayırmaya çalışanlara ve
Türk - Yunan dostluğundan
bahsedenlere gerekli cevabı
vermenin zamanıdır. Millî po-
litikanın çözmesi gerekli prob-
lemler bunlardır.

Türk hariciyecisinin, Kıbrıs'
ın, Türkiye'nin ayrılmaz bir
parçası olduğunu ilân etmesi,
Yunan'ı frenleyecek ve mille-
timizi de sevindirecektir. Her-
kes anlayacaktır ki, Kıbrıssız
Türkiye olmayacaktır. Çünkü
Kıbrıs, Türkiye'nin hayat ga-
ratisidir. Kıbrıs Türkiye'nin
şah damarıdır. Onsuz hayat
mümkün değildir.

Sahte Tebessüme Kanma, Aldanma!

MİLLET EVLADINA

Arkadaş şu kanlı ovalara bak
O şehit dedemi hatırladın mı?
Çanakkale bize gayri çok uzak
O kanlı savaşı hatırladın mı?

Ben küçükken yunan yurdunda imiş
Bir ninem var ona «kahbe» diyordu.
Dereler kan dolu, öyle kan gelmiş
Kahbeler virane eylemiş yurdu!

Anadolumuzda şu kör kayalar
Temiz bacıların mezarı olmuş
İçilmez bulanık o kanlı sular
Şehit ecdadının kaniyle dolmuş!

Plevne yurdunun şehit askeri
O kanlı kaleden kurşun göndermiş
Mukaddes emanet, kanlı her yeri
Evlâdım durmasın ik'etsin demiş

Düşmanlar koymamış taş taş üstüne
Asil ecdadının mamur ülkesi
«Barış (!) diye senin söylediğin ne?
Tarihin aşıdır, silahın sesi!

Bilki düşman yine aynı düşmandır
Sahte tebessüme kanma, aldanma
Moskof, Yunan, Bulgar şimdi yamandır
Ben durursam düşman duracak sanma!

Dalgalanır meş'um düşman bayrağı
Sen uyursan inan, senin yurdunda
Gülenler acılı, bir zulüm çağı
Karanlık bir ölüm senin ardında!

Moskof Akdenize, Yunan Kıbrıs'a
Vahşet ordusuyla girmek diyor
Ey Millet evlâdı zaman çok kısa
Düşmanların sana, hep dış biliyor!

Doğudan, batıdan binlerce şehid
Rahmet gölgesinde yatıyor şimdi
İblisin torunu, Moskofun dölü
O kızıl güneşin batıyor şimdi!

NECATİ AYKAN
ÇORUM

OTAĞ YAYINLARININ

B. Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve Komünizmin
ihânet planlarını ifşa eden kitabı
çıktı;

**MİLLET DÜŞMANLARININ
İHÂNET PLÂNLARI (Belgeler)**

ADRES: Vilâyet Han en üst kat
Cağaloğlu / İST.

BEKLENEN KİTABI:

ESİR MİLLETLER VE DIŞ POLİTİKAMIZ

Esir millet deyince, bir milletin başka bir millet tarafından idare edilmesini anlıyoruz. Bir milletin kendi kendini idaresi yerine, yabancı bir milletin emir ve arzularına tabi olarak yaşaması esirliktir. Bir milletin esaretini, emperyalizmin tarifi genel olarak açıklayıcı mahiyettedir. Zira emperyalizm, bir toplumun insan ve eşyanın tabi olduğu kanunlara uymayan bir ideoloji tarafından kontrol altına alınmasıdır. Bu tarife nazaran, insan şahsiyetinin temel prensiplerinden olan hürriyeti ve adaleti yıkan veya yıkmaya müncer olan her ideolojinin de emperyalist olduğunu kabulde tereddüt duyulmaz.

Çağımızda birbirinden farklı görüşler altında, emperyalist sistemler hakim bulunmaktadır. Kapitalizmin aslının ekonomik sömürme olduğu kabul edildiği takdirde, kapitalizmin tekeli devresinin Marxistlerce mübalağalandırılan bütün ızdırabını ve buhranını aksettiren şeklinin Sovyet Rusya ve Çin olduğu, hiç şüphesiz mahal bırakmayacak kadar açıktır.

Lenin'in Hilferding'den aktarma, tekeli kapitalizm teorisi, rekabetçi kapitalizmin tekeli kapitalizme dönüşeceği tezine dayanır. Kapitalizmin bu devresinin hakim karakteri, kapitalizmin mali oligarşinin hakimiyetine girmesi ve dev teşekküllerin ortaya çıkışından ibarettir. Serbest rekabet, yerini dev teşekküllerin hakimiyetine bırakır. Ve bu devirde dünya paylaşılır. Ve dev teşekküller arasında anlaşmalar ve çarpışmalar birbirini takip eder gider.

Gene Lenin'in itiraflarından öğreniyoruz ki, Sovyet idaresi gerçekte, bir devlet kapitalizmi tesis etmiştir. Diyebiliriz ki, Rusya'da serbest rekabet, Amerika'da olduğu gibi rey mekanizması ile değil, kanlı bir ihtilalle tekeli kapitalizm safhasına sıçramıştır. Rusya'da şimdi bir tek şirket vardır. Bu şirket (!), komünist partisinin hakimiyetindeki Sovyet devletidir. Bütün mülk, yani istihsal vasıtaları bu şirkettir. Şirket yöneticileri, yeni komünist partisi üyeleri şirketten en büyük kârı almaktadırlar. Ancak bu şirketin sömürme metodları, topyekün ve sınırsız harbin gereğine uygun olarak, ideolojik, politik, askeri ve ekonomik bütün vasıtaları kullanmaktadırlar. Amerika veya Avrupa'daki dev şirketlerin sömürsünde hakim karakter ekonomik olduğu halde, Sovyet tipi sömürmede sömürme vasıtaları aynı zamanda askeri, ekonomik ve politik tir.

Sovyet Rusya göz kamaştıran zenginliklere sahip Türkistanı Kızıl ordu vasıtasıyla sömürmeye müsait hale getirdiği gibi, Doğu Avrupa ülkelerini de gene aynı hunhar kudret vasıtasıyla iliklerine kadar sömürmektedir.

Bugün dünyanın esir milletler meselesi yüzünden manzarası Türkiye bakımından tetkik edilince bu meselenin ne kadar hayati olduğu görülür. Çin'den Romanya içlerine kadar yayılan Türk boyları, bugün hür olan Türkiye Türklerinin soy, dil, kan ve din kardeşidir. Ve bu kardeş boylar, değişik milletlerin ya zulmü altındadır. Ya da ikinci derecede vatandaş muamelesi görmektedir.

Ne yazık ki, bir milletin başka milletlerin hakimiyetine terk edilmiş kardeşlerinin ızdırabı ile ilgilenmesi kadar tabii meşru bir his, devamlı surette iğrenç bir hismiş gibi gösterilebilmiş. Ve bu iğrenç propaganda bir kısım zihinlerde iz bırakabilmiştir.

Sürü halinde yaşayan hayvanlarda bile, sürüden bir hayvana yapılan tecavüz toplu halde müdafaa iç güdüsünü harekete getirir. Yaban at-

ları, yahut sığırlar, bir kurt hücumunu müste- reken defe çalışırlar. En ilkel kabilelerde bile, kabile fertlerinden birine yapılan tecavüz, o kabileye yapılmış sayılır. Özet olarak bir toplum, kendi bünyesini teşkil eden unsurlardan her hangi birisine yapılan hücumu, o topluma yapılmış kabul eder. Homojen bir toplum olmanın asgari gereği budur.

Bugün Türkiye Türklerinin, esir Türklerin hürriyeti için maddi ve manevi yardımlarını şerefle yerine getirmesi, yaşamasının şartını teşkil ediyor. Bu vecibe her şeyin üstünde, önce bir prensip meselesidir. Bundan başka, esir Türklerin istiklâl ve hürriyeti meselesi; ne cihangirane hülyalar beslemek, ne bir devletin iç işlerine müdahalede bulunmak, ne pan Türkizm ve ne de pan İslamizmdir. Devam edegelen yanlışları ve iftiraları gerçeklerden ayırarak edelim.

Önce, Türkiye Türklerinin ve onun hükümetinin esir Türklerin istiklâlini talep etmesi ve esirlik halinde bulundukları yerlerde de insan ve vatandaş haklarına sahip olmaları gerektiğini öne sürmek, dış politikanın dalgalanmalarına ve Türkiye'nin potansiyeline bağlı bir mesele değildir. Ve meselenin özünü bu teşkil eder. Zira inanılan bir prensip, onu söyleyenin kuvveti ile alakalı bir husus değildir. Güneşin var olduğu, dünyanın yuvarlak bulunduğu gerçeği nasıl onu söyleyenin, kuvvet ve kudreti hesaba katılmaksızın kabulü mecburi hakikatse, milletlerin istiklâli ve insanların hürriyeti de o kadar kesin bir hakikattir. Bugün milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkı ve insan hürriyetleri, beynelmilel hukukun temel kaideleri haline gelmiş bulunmaktadır. Bütün mesele bu prensiplere inanıp inanmadığımızdır. İnanıyorsak, bu prensiplerin tatbikini bütün devletlerden isteyebiliriz ve istemeliyiz. İstemiyorsak, saklamaya çalıştığımız, korkaklık ve cehaletten başka bir şey değildir. Korkaklıktan başka bir şey değildir. Zira hürriyet prensibine inanmanın, Rusya'nın açık veya gizli müdahalesine sebep olacağı zannediyorsak korkaklığı da aşan bir gafletin kurbanıyız demektir. Bütün cihanı komünistleştirme çabasının, saldırganlığının kendisince malum sebepleri zuhur ettiğinde, bizim garip tarafsızlığımızın onu durduracağını sanmak, deve kusu gibi hareketten başka bir şey değildir.

Psikolojik harbin altın kaidesi, ortaya haklı davaların atılması ve onların bitip tükenmek bilmeyen tekrarı ile ifade edilir. Ve haklı davaların ortaya atılması da bir kuvvet meselesi değil, bir prensip meselesidir. Krucev'e B.M. oturumunda, İngilizlerin ve Fransızların sömürgelerini terk ettiği ve hürriyete kavuşturduğu halde, Rusya'nın neden bu vecibeye riayet etmediğini soran delegeye cevabı, pabucunu çıkarıp kürsüye vurmaktan başka bir şey olmamıştır. Milletlerin hürriyet davacısı geçinen bir devlet temsilcisinin, düştüğü bu gülünç vaziyet, Rusya'nın ve Çin'in haklı bir dava karşısında nasıl telaşa düştüğünü ve antiemperyalizm ve esir milletlerin kurtarıcısı maskesinin ne kadar kolaylıkla düştüğünü göstermektedir. Ancak bu gerçek ve psikolojik harbin bu kesin emhür dünya tarafından bir türlü kavranamamıştır.

Bu insani ve medeni istek, beynelmilel politikada bize engeller çıkaracağından korkulan pan Türkist ve pan İslamist lekelemesinin ortaya çıkaracağı maniaları da kolaylıkla bertaraf edebilecektir.

Dış politikamızı diğer temel prensipler yanında esir milletlerin istiklâl prensibine de dayandırdığımız gün, gerçekten bağımsız ve milli bir politikaya kavuşmuş oluruz.

Yeniden Milli Mücadele

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi

MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 77

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBALI

YILMAZ KARAOĞLU

NECMEDDİN TURINAY

SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İstanbul

Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.

Cağaloğlu — İst.

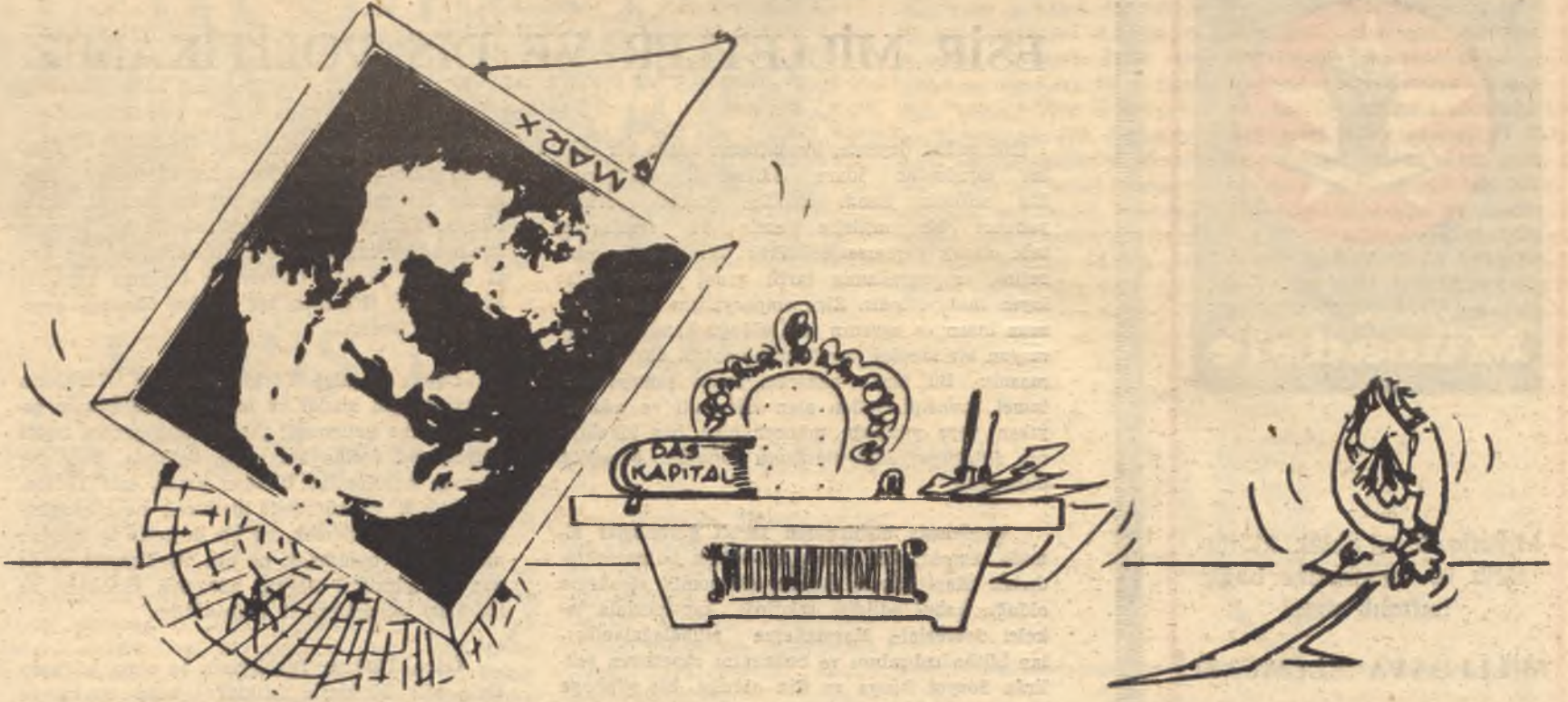
ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira

Altı Aylık : 35 Lira

Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

Çığırkanlara Değil Millete Kulak Verilmelidir

Memleketimiz, örfi idarelerin şahsına ve süngünün gölgesi altında, daha huzurlu günlere kavuşacağı ümidiyle bir hafta daha geçirdi. Buna rağmen millet olarak bazı olaylar la da karşılaşmadık değil. Milletin huzursuz olmasını isteyen, kuvvetli ve istikrarlı bir Türk Devleti görmekten köpekçesine tiksinti duyanlar, kışkırtma ve yanıltıcı gayretlerine çeşitli maskeler arkasında devam ettiler. Bu arada, milletin hayat ideallerini koruma ve geliştirmeyi gaye edinmiş şerefli ordu mensuplarımızın cesur ifade ve çıkışları, milletin için ayrı bir ümit kaynağı oldu.

ORDUMUZ, MİLLETİN HAYAT KAVGASININ REHBERİDİR

Tarih boyunca Türk Ordusu, daima milletin menfaatlarının bekçisi ve davacısı olmuştur. Bazı hainler, şerefli ordumuzu, içinden çıktığı ve hayatını korumayı büyük bir şeref bildiği millete ve onun ideallerine düşmanmış hissini uyandırmaya gayret etmişler ve etmektedirler. Bunun için olaylar icat etmişler, sahibi oldukları gazetelerinin sütunlarında bu olayların ters ve kasıtlı yorumlarını yapmışlar; milletin onun aziz bir müessesesi olan orduyu karşı karşıya getirmek hain gayretinde bulunmuşlardır. Milletin, onun temel müesseseleri arasına anlaşılmazlık ve düşmanlık sokmak gayretleri, düşman hesabına yapılan hainane bir teşebbüstür. Milletler, yekdiğerlerini yıkmak ve onun imkânlarını kendi emrine vermek için milletleri, içinden yıkmaya matuf böyle teşebbüslerde bulunagelmektedirler.

Bugün milletler, cephelere taarruzdan daha çok, kuvvetlerini, cephe gerisinde bulunan topyekûn halka yöneltmişlerdir. Bunun içindir ki, milletin millet ideolojisinin organize gücü olan temel müesseseler

ve bu arada Ordu arasında nefret ve düşmanlık meydana getirmeye çalışırlar. Yanlış haberler, kasıtlı yorumlar, şaşırtma esasına dayalı görüş ve izahlar, hep memlekette düşman kardeşler ve gruplar teşekkül ettirmek istikametinde geliştirilir. Bütün bu mezbûhane gayretler, beynelmil güçlerin ve onların içimizdeki, maalesef ezemediğimiz kuyruklarının, memleketi parçalamak, yıkmak ve yutmak için giriştikleri hain gayretlerdir. Güya millet ve onun ayrılmaz bir parçası olan ordusu, bu alçak teşebbüslerin bataklığına düşecekler. Düşmanın bu hesap ve arzusu, geçmişte olduğu gibi şimdi de, gelecekte de hep pis kursağında kalacaktır. Onları, içinde bulundukları hain teşebbüse, milletin ve onun köklü ideal ve yaşayışını anıyamamak, sezememek bilgisizliği itmektedir. Millet ve onun aziz bir parçası olan Ordu, da ima iç içe, yan yana ve müşterek ideallerin potasında erimiş müşterek düşmanların kucaklaştırdığı kaynaştığı, aynı hedeflerin takipçisi olan bir Ordu - Millettir. Milletin Güney Amerika ülkeleri gibi tarihi derinlik ve mirastan yoksun, köksüz, şaşırtılmaya ve kandırılmaya müsait zavallı bir milletmiş ve onun ordusunu da menfaatlarıyla hareket eden, milletin temel inançlarının düşmanmış gibi görenler, daima hüsrana uğrayacaklardır.

TÜRK ORDUSU MİLLETİ KOMÜNİZME KURBAN ETMEYECEKTİR

Millet-Ordu birlik ve bütünlüğünün mes'ut bir misalini daha bu hafta içinde gördük. Memleketin komünist zulme terkedilmesine mücadele etmeyen, anarşi yuvaları kurutulunca ve komünist gelişmeye meydan veren müesseselerin millet yararına ıslah edilmesine kadar idarî mekaniz-

maya haklı olarak ağırlığını koyan Ordumuzun bir mensubu, Ordu-Millet birliğini perçinleyen teşhisleriyle, bağlı olduğu müesseseyi millet vicdanındaki müstesnâ yerinde bir kere daha alkışlatmıştır.

Ankara Sıkı Yönetim Komutanlığı bir numaralı Sıkı Yönetim Mahkemesi Savcısı Hakim Binbaşı Kerameddin Çelebi, Komünist çapulcu Deniz Gezmiş ve arkadaşlarıyla ilgili iddianâmesinde, memleketin bir komünist ihtilâle yuvarlanmasına ramak bırakan olayların gerçek suçlularını, kulaklarından tutup millete teşhir etmiştir. Olayların gerçek sebep ve müsebbiplerini millete teşhir eden muhterem savcı, milletin arzu ve temayüllerini yansıtan, milletin menfaatlarını herşeyin üstünde tutan gerçek vatanperverlerin senelerdir yaptıkları uyarıların bir te'yidi mahiyetindeki iddianâmesinde; siyasî ikbali için memleketin komünizme yuvalanmasına fırsat hazırlayan muhteris, vicdansız, ve vurdumduymaz politikacıdan, «özerklik» maskesi arkasında millete ölüm çukuru kazanan müesseselere, «fikir hürriyeti» paravanası gerisinde memleketin düşmana teslimini hazırlayan sözde aydın ve profesöre kadar memleketin bir komünist çıkmazına sürüklemek istenişindeki sorumluları teker teker işaretlemiş ve düşmanı ta can evinden yakalamıştır.

Askerî Savcı, iddianâmesinin bir bölümünde aynen şöyle demektedir:

«... 27 Mayıs'ın getirdiği fikir serbestiyeti ortamında, kökü karanlıklara dalmış komünist grup yavaş yavaş su yüzüne çıkıyor, artık ortamı müsalt görüyordu. Kuzu postuna bürünmüş kurt, meydanlarda rahatça kovalamaca oynuyordu. Kendilerine ilericî diyen komünist grup Marks ve Lenin devrimciliğini benimsemişler-

di. Bu tarz devrimci olmanın tamamı onların nazarında gerici idi. Türkiye'de zamanın getirdiği çirkin politikacılar, muhteris politikacılar, çıkarıcılar ve utanmaz adamlar vardı. Hükümet edenleri devirmek yerine, devleti devirmekte birleşiyorlardı.

«Öğrenci hareketleri başladığı. Üniversiteler işlemez hale geldiği. Öğretim üyeleri sınıflardan kovulup fakir milletin kanı pahasına devletçe elde edilen kürsüleri yıkılıp tahrip edildiği zaman, bu hareketlerin masum olduğunu haykırırlar. hareket silahlara dönüştüğünde uyanıyorlardı. Halbuki gençler o günkü ve bugünkü fiilleri arasında bir fark olmadıkları görüşüne sahiptirler.

«Kırsı politik çekışmeleri sürüp gidiyordu. Bir yandan otobüsleri çevirip fakülte ve okulların önüne götüren öğrencilerin bu haksız fiillerini önlemek durumunda olup da önlemeyenler, otobüs yolcusunu öğrenciyle mücadeleye çağırırken, diğer taraftan başka ağızlar köylüyü ağının toprağını işgale teşvik ediyor «doğa kanunları»ndan bahisle bu kanunun hükümünü icra edeceğini bir tabii hukuk alımı edasıyla savunuyorlardı. Devlet radyolarından devletin temel nizamlarına aykırılık arzeden konuşmalar, açık oturumlar yayınlanıyor. yine bu radyolar, devlet kuvvetlerinden kaçan kişilerle röportajlar yapılarak yayınlanıyordu. Devlet müessesesi devlete karşı idi. Bu ortam içerisinde su yüzüne çıkan Marksist-Leninistler ve politika çıkarıcıları müttefik haline geldiler. Bunlar işi güvenliği, mülkiyet hakkı, egemenlik ilkeleri, milli bütünlük gibi anayasamızda açıkça yer alan hakları yok etmek için cebri teşebbüs geçmişlerdir. Gaye, silah zoruyla Marksist - Leninist bir rejim getirmekti...» (1)

Memleketin gay-i millî ideolojilere peşkeş çekilmesi karşısında vatanperver bir vicdanın feryadıdır bu ifadeler. Millet, senelerdir, Hükümet edenlerden ve kendi hayatını korumakla görevli müesseselerden beklediği bu erkek ve mert sesi geç de olsa üniformalı bir evlâdından duymuş olmanın sevinci içerisinde. Bilinmelidir ki, devlet idaresinin gâfilele alakası yoktur. Bilhassa siyaset pla-

nında gaflet, memlekete hainlik etmek demektir. Ya gafleti bir tarafa bırakır, milletimizin meselelerinin suurlu takipçisi olursunuz veya meydana terkeder gidersiniz. Türk milletinin, tarihî boyunca, ideallerine ters düğün davranışlarda bulunan sözde idarecilere tepkisi çok sert olmuştur. Üniformalı millet evlâtlarından gelen ikaza kulak kabartılmalı ve millet elbirliğiyle, içine sürüklenmediği çıkmazdan millet ideolojisinin rehberliğinde kurtarılmalıdır.

KOMÜNİST TAHRİKLERİ DEVAM EDİYOR

Memleketin, içine sürüklenmediği u- çurumdan vatanperverane bir müda- hale ile kurtarılmaya çalışıldığı, şu günlerde komünist tahrikleri hala de- vam ettirilmek isteniyor.

Fikir ve «eylem» planında ve iki yönlü sürdürülen komünist tahrik o- laylarından biz sadece birer misal vereceğiz.

Yayın hayatımızın başından beri bir gerçek üzerinde ısrarla durduğu- mumuz kıymetli okuyucularımız her- halde hatırlayacaklardır: Komünizm ideolojik bir tecavüzdür ve «dünya ihtilâli» patlatıp dünyayı komünis- leştirmek komünizmin temel strateji- sidir.

Bu bakımdan komünist ihtilâline götüren bütün vasıtalar kullanılır. Şiir, roman, edebiyat, inceleme mas- keleri arkasında komünist bir ortam meydana getirilir. Bu «teorik orta- mın» meydana getirilmesinden sonra «pratik» geçilir. Grev, sabotaj ve tahriplerle, «halk savaşı» denen iç isyan ve savaşlarla komünizme at- lanır. Senelerden beri Türkiye'de edebiyatı komünize etme gayretle- riyle, olayları ve memleket mesele- lerini Marksist bir açıdan yorumlama çabalarıyla, düzenlenen konferans, forum ve sözde san'at gösterileriyle ve en nihayet milletin alıntılarıyla te- essüs etmiş üniversite kürsülerinin hoparlörlüğü yapar hale getirilmele- riyle «teorik safhası» aşan komünizm adam kaçırıp rehin alma, banka soy- ma, şehir ve kırsal alanına teşeb- büs etme gibi gayretleriyle «pratik» atlamış ve malum ortama Türkiye- yi getirmişti. Gayr-i meşruluğun ve hiyanetin sınırlarında Millet-Ordu bir- liğiyle yakalanan komünizm, dünya- yı yutmak şeklindeki temel strateji- sinin (2) bir bölümü olan, Türkiye'yi ele geçirme gayretinden bir an olsun geri durmamıştır. «Demir ökçeliler» diye harekete yeltendiği Şanlı Ordu- nun millî yumruğunun, beyinde pat- ladığını hisseden komünizm, bir ta- raftan yer altına geçerken diğer ta- raftan millî müesseselerin sabrını ve uyanıklığını kontrol ediyormuşça- sına bazı yayın organlarıyla açıktan ihanetini sürdürmektedir.

Böylece yurt çapında meydana ge- len millî uyanışı sindirmek, çeşitli memleket meselerine marksist açıdan yorumlar getirmek çabasındadırlar. Bunlardan sadece bir misal olmak ba- kımından bir iki örnek vermekle ye- tineceğiz.

Yazı İşleri Müdürlüğünü, yakala- nıncaya kadar Dev-Genç'li anarşist O Saffet Arolat'ın yaptığı «Ortam» dergisinin 12 Temmuz 1971 yarihli 7. sayısında, toplatılan komünist ki- tapların bıraktığı boşluğu doldurdu- ğunu söyleyerek okuyucularına salık verdiği iki dergi var: «Halkın Dost- ları» ve «Gelecek»... Kendilerini «dev- rimci sanat ve edebiyat dergisi» ola- rak lanse eden bu her iki dergi de marksist yazı ve araştırmalarla dolu.

Devrimciliği gerçek manasıyla yani marksizm-lenizm olarak kullanan, sos- yalistleri «doğru devrimci çizgiye ça- ğıran (ki doğru devrimci çizgi Le- ninizmin ta kendisidir) (3) bu mark- sist dergi, «Devrimci Şiir» başlığını taşıyan bir yazısında Aragon, Eluard (Fransız Komünist Partisi ileri gelen- lerinden) Neruda (Şili Komünist Partisi üyesi) ve Nazım Hikmet gibi komünist şairleri öğdükten sonra «biz devrimci bir şirden söz ediyorsak, hayata getirilecek devrimci bir yoru-ruz. Elbette bunu yaparken biçimde-ruz. Libette bunu yaparken biçimde-ki devrimciliğin özdeki devrimciliğe ayrılmaz bir bütünü oluşturduğunu bilmekteyiz... Hayatın yorumuna dev- rimci öğeler getirmiş bütün şairleris- biçimsel alanda da şu ya da bu ölçü- de ama mutlaka devrimci öğeler ge- tirecekleri doğal bir şeydir.» diyor. (4) Görüldüğü gibi yazar, devrimci yani Marksist bir düşüncenin, düşün- ce planında kalamayacağını, kalma- ması geldiğini, mutlaka hayatı ve mü- esseselerini kendi anlayışına göre değiştirmesi gerektiğini yani komü- nist bir devletin kurulmasını bir in- celeme yazısı maskesi arkasında em- poze ediyor.

Dergi, ileriki sayfalarında da Marxist düşünceyi ve onun devlet haline nasıl getirilmesi gerektiğini «Devrimci hareket hedefine ulaşır- mış bir insan olarak» Leninden ve o- nun büyük ölçüde istifade ettiği Gor- ki'den nakillerde bulunarak anlat- maktadır (5)

«Gelecek» adlı Marksist dergi de edebî bir maske arkasında «Halkın dostları» adlı dergiyi tamamlayan ya- zıları aynı Marksist eylemin yürü-

ğer taraftan fiilen de halkımızı kı- şkırtmağa devam ediyorlar. Geçtiği- miz Cumartesi günü Yozgat'ın sorgun kazasında yeni bir komünist tahrikli olayına şahit olduk. Mehmet Özmen, Ahmet Özmen ve Ali Demir (ki bu Ali Demir T.I.P'in geçen saçıp pro- poğanda mitinginde inancıyla oynadı- ğı için halktan dayak yemiş biri- sidir.) ismindeki şahıslar, gece sa- at 22.30 sıralarında Yeni Cami ve Kur'an Kursunun yanından geçerken camiye ve Kur'an Kerime küfre başlıyorlar. Camları taşa tutuyorlar. Camı kırılan pencerelerden içeri gir- mek isteyen (Sabotaj niyetiyle gir- mek istedikleri bellidir. Çünkü daha sonra üzerlerinde benzin şişeleri bu- lunmuştur.) Bu kundakçılar, öğrenci- ler tarafından bekçiye haber verilip karakola götürülüyorlar. Ertesi gün savcılığa götürülüyorlarken, bir gün ön- ceki olaylardan dolayı inançları ve hisleri fevkalâde rencide olan Sor- gunluların elinden tahrikçiler güc- lükle kurtarabiliyor

Komünistlerin, tahriklerini büyük şehirlerden köylere ve kasabalara ka- dar taşıdıkları bir gerçektir. Bir yan- dan şehir ve kırsal alanını yürütür- ken diğer yandan kıskırtmalar, muh- terem tanıdığı inançlarına saldırmal- arla halkımızı huzursuz edip sokağa dönmek ve memlekette herkesin bir- birini vurduğu bir iç harbin içine sürüklemek. Bu, komünistlerin hiç bir zaman vazgeçmedikleri çalışma şekilleridir. Memleketimizdeki fevkâ- lade idareye ve amansız bir takibe maruz bırakılmalarına rağmen, komü- nistlerin hem de örfî idare bölgelerin- de tahriklerini sürdürmeleri, niyet- lerinin ne kadar hain ve cüretlerinin

— Türkiye'yi bugünkü duruma getiren muhteris ve vurdumduymaz po- litikacılarla, devlet müessesesinde devlet yıkmak için çalışan hainleri cesur ve erkek bir ifadeyle işaretleyen Ankara 1 numaralı Sıkıyönetim Mahkemesi Savcılığı, milletin hislerinin tercümanı olmuştur. Resim mah- kemedeki bir anı gösteriyor.

tücüllüğünü yapmaktadır. (6)

Komünizmi çeşitli kelime oyunları ve hokkabazlıklarıyla Türkiye'de bir devlet sistemi haline getirmeyi ça- ğıyanlar, milletin ve millete bağlı mü- esseselerin uyuduğunu zannediyorlar sa büyük bir yanlışmanın içinde bulun- maktadırlar. Türkiye'deki millî gidi- şî hedefinden saptırmak isteyenler, millete millet ideolojisinin prensip- lerinden başka yollar tavsiye edenler ve hele komünizmin maşalığını ve a- janlığını yapanlar ihanetlerine mey- dan bulamamanın kahriyle ezilecek- lerdir.

KOMÜNİSTLER MİLLETİMİZE KÜFRE DEVAM EDİYORLAR:

Komünistler, bir taraftan fikir pla- nındaki bu tahriklerinin yanında; di-

ne hadde kadar yükseldiğini göste- rir. İzmir'deki cami bombalama ola- yı Kayseri'de İmam Hatip Okulunu kundaklama gayreti, Konya ve Sivas' ta halkımızın mukaddes inançlarına hücum ifadeleri gibi Sorgun olayları da milletimizi huzursuz edip sokağa dökmek şeklindeki komünist tahrik- lerinin bir devamıdır. Fakat halkı- mız, vatan satıcıların tahriklerine pa- buç bırakmayacak kadar suurludur. Ve millî kadroların takipçisidir. Bu- nunla birlikte gazetesinden üniversi- tesine, radyosundan mahalle kahve- sine varıncaya kadar halkımızın te- miz inanç ve duygularıyla oynanma- sına mücadele edilmemesi, inanç kun- dakçılarının fırsat verilmemesi sami- mi temennimizdir.

İSMET PAŞA'NIN YENİ OYUNLARI

Vatan bölme ihanetleri Türkiye'de devam ettirilmek istenirken bir ta- kim siyasi hesaplarla, hainlere halâ kanat gerildiğine maalesef şahit ol- maktayız. Komünistleri hâlâ himaye kanatları altına alan, ordunun, ağırlı- ğını koyarak millî istikamette yapı- masını arzuladığı operasyonlara ma- ni olan İsmet Paşa, öteden beri oldu- ğu gibi milletten kopmuşluğunu gös- teren davranışlarını sürdürmekte ısr- ar ediyor. İstiklâl mücadelemize bi- le zorlanarak ve inançsızlık içinde katılan İsmet Paşa, bütün siyasi ha- yatı boyunca milleti karşısına almak- tan çekinmemiştir. Memlekette öte- den beri estiren gayrı millî hava- nın baş sorumlusu şüphesiz ki bu a- damdır. Siyasi hayatı göstermiştir ki İsmet Paşa devamlı iktidar olma- hırsı içinde çırpınıp durmuş bir in- sandır. Bu hırstır ki bir çok başlar yemiş, memlekette; zulüm ve despot- luğun kol gezmesine imkan vermiş komünist hareketlerin gelişmesine ve memleketin bir uçurum kenarına ka- dar getirilişine zemin hazırlamıştır. Uzağa gitmeye lüzum yok. Şu son bir kaç sene içerisinde cereyan eden ve milletin büyük bir ızdırapla takip et- tiği komünist hareketleri kendisine iktidar yolunu açacak şekilde kulla- nan, komünistlerin arkasını sıvazla- yan hep bu İnönü olmuştur.

Kızıl maskeleriyle kuduranlar ve memleketi bir iç harbin içine yu- varlamak isterken tepelerine intilen- ler, sekiz on seneden beri İsmet Pa- şanın himayesinde sokak saldırısı, tahrik ve ihtilâlciliğin stajını gör- müş olan hainlerdir. İnönü bu hare- ketiyle, en azından, kendisini komü- nizmde gelişinde bir maşa olarak kul- lanan hainleri sezemeyecek kadar basiretsizlik göstermiş bir adamdır. Sezememiştir; Çünkü onun siyasi fel- sefesine göre kendisine bağlı gözü- ken herkes ve her şey iyidir; ken- disine zıd olan ne varsa kötüdür ve yok edilmesi gerekir. Halbuki dev- let idaresinde basiretsizliğin, gaffe- tin, kaprislerin, ihirasın ve şahsî çı- kar düşüncesinin katıyyen yeri yok- tur.

İşte gayrı millîliğin ve kanunsuz- luğun sınırında yakalanan hainler, yine bu İsmet Paşanın arkasına sı- ğınmak çabasındadırlar. Aynı İsmet Paşa, arkasına sığınan bu hainlerin fısıltıları ile bugün, devletin en yük- sek mercilerinin, vatan ve milleti korumakla görevli millî müessesesi- rimizin, milleti bir komünist tecavü- züne karşı koruma gayreini sabote etmekle meşgul. Milleti, düşmanına karşı koruma görevini yüklenmiş kahraman ordunun, komünizmin ge- lişmesinde bataklık vazifesi görmüş yuvaların millî hale getirilmesi, hiç bir müessesenin, kendisinde devle- tin üzerinde bir güç görmemesinin sağlanması, anarşi bataklıklarının kurutulması yolundaki asil gayretini sabote vatanseverlikle bağdaşmayan bir durumdur.

İşte İsmet paşa, şu an, hiyanete kadar varabilecek böyle bir basiret- sizliğin içinde bulunmaktadır. Fakat artık İsmet Paşa, Türk ordusunu da karşısına alacak kadar ileri götürdü- ğü basiretsizliğine bu milleti kurban edemeyecektir. Gerçeklerin yalanla- dığı, eritip çürüttüğü bir adamın ta- sallutundan devlet ve millet hayatı mutlaka korunmalıdır.

(Sayfayı çeviriniz)

VE ANAYASA MUTLAKA DEĞİŞTİRİLMELİDİR

Bütün müesseseler gibi Anayasa da milletin korunmasını, devletin yüceltilmesini gaye edinmiş bir vasiyettir. Hele Anayasa, devleti düzenleyen, bütün kuruluşlara kendi muhtevasına uygun bir şekil veren, bütün müesseselerin, kendisine göre bir durum ve mana kazandığı temel bir müessesedir. Her şeyde olduğu gibi burada da aslolan millettir. Bütün kanunların ve müesseselerin varlığının şartı millete hizmettir. O halde millete, milletin asırlık kültürüne, tarihî benliğine ve menfaatlerine ters düşen bütün davranış ve kurumlar, gayri millîlik vasfından ken dilerini kurtaramazlar. Modernlik ve ilericiçilik gibi şatafatlı lâflar, bu milletin menfaatlerine uygunluk şartını hiç bir zaman gölgeleyemezler.

Milletin tarihî şahsiyetine ve menfaatlerine ters düşen hiç bir müesese, varlığını devam ettiremez. Ve zarar kaynağı olmaktan öteye de bir mânâ taşımaz. Bu bakımdan bütün icraatlar, kuruluşlar, kanun ve yönetmelikler milletimizin, tarihle belirlenmiş yaşayışı, düşüncesi, menfaat ve idealleri istikametinde oluşturulmalıdır. Yabancıların, idealleri ideallerimize düşman olan milletlerin değer hükümlerine dayalı gayretler, milletimize her zaman zarar vermiştir. Muayyen bir vücuda göre dikilen bir elbisenin, ölçüleri değişik bir başka vücuda rahatlıkla denk geldiği görülmemiştir. Aksine ayağa dar gelen ayakkabının giymeye devam edilmesinin doğurduğu sıhhi bozukluklara çok rastlanmıştır.

İşte bu açıdan, yani millî düşünce ve menfaatler açısından memleket meselelerini yeniden gözden geçirmek, millî olan çözüm yolları getirmek döneminde ve mecburiyetindeyiz. Kitaplıkların tozlu raflarında, tarimizin hakarete uğrayan sayfaları arasında, karşılaştığımız problemleri doğru çözmeye imkân verecek ışığa mutlaka rastlayacağız. Avrupalıların bizden kopye ettiği bir çok çözüm yolunu, yine onlar kanalıyla memleketimize getirmemiz ne kadar acı bir gerçektir.

Bu bakımdan en yüksek mercilerce de millet bünyesi için bir «lüks» olduğu kabul ve ilân edilen Anayasanın, millî menfaatler açısından mutlaka gözden geçirilip değiştirilmesi elzemdir. Şimdiye kadar olduğu gibi Anayasanın arkasına sığınıp millete ölümlük kazılmasına imkân verilmemelidir. Varlığının şartı milleti korumak olan şanlı ordunun ve milletin, bu noktadaki temiz his ve arzuları bir takım politik oyunların kurbanı yapılmamalıdır. Hele he le vatan bölücülüğü ve ordu düşmanlığı artık herkesce malum olan bir kısım teşekkülün, Anayasanın değişmemesi yolundaki şamatası ve bunlara aracılık eden gayri millî basının koparmak istediği fırtına, hiç bir şekilde mâkes bulmamalıdır. Ve bilinmelidir ki gayri millî basın her zaman milletin ve millî menfaatlerin karşısında olmuştur. Millete hizmet etmek isteyen bir iktidar, mutlaka bu gayri millî basın duvarını aşmak zorunda olduğunu unutmamalıdır. Bu noktada karanlık niyetli ve kızıl suratlı bir kaç çıgırtkana değil; isteklerini, ideallerini, ızdıraplarını, arzu ve hislerini ifade imkânı bulamayan ve fakat mazlum cehrelerin altında için için kaynayan yüce millete kulak verilmelidir.

Bu vatan, ona menfaatleriyle bağlı, çıkarı için onu satmaya hazır üç beş soysuzun değil; bütün varlığı ve

Kıbrıs'ı Millî Bir Dış Politika Kazanacaktır

Bilindiği gibi Rum temsilcisi Klerides 26 Haziranda Kıbrıs konusundaki Türk tekliflerini cevaplandırmıştı. İşte bu cevapları ve adadaki Türk toplumunun bundan sonra izleyeceği hareket tarzını görüşmek üzere geçen hafta başında Ankara'ya gelen Kıbrıs Türk Yürütme Kurulu Başkanı Rauf Denktaş, bir hafta süren temaslarda bulunmuştu. Denktaş'ın bu bir haftalık temaslardan sonra Kıbrıs'a dönerek 26 Temmuzda Klerides'le yeni görüşmelerde bulunacağı bildirilmektedir. Ancak bugüne kadar katedilen mesafenin uzunluğu gözönüne alınırsa bir yaz byu devam eden siyasi münasebetlerin ne derece başarı sağladığı ölçülebilir.

Bilhassa 1971 yılı başlarında artan siyasi buhranımızı fırsat bilen Makarios ve Yunan hükümeti Kıbrıs hakkında yeni dolaplar hazırlarken Türk cemaati liderleri Yunan tekliflerine cevap vermekten ötede fazla birşey yapamamış görünmektedirler. Ancak 12 Mart sonrasında Erim kabinesinin ve hariciyemizin olumlu teklif ve taktikleri kederli yüreklerle su serpmiştir.

MAKARIOS VE ATİNA

Oysa kasaba papazı Makarios, geride bıraktığımız 3-4 aylık devreyi Rum cemaati lehine tam bir randımanla değerlendirmiştir. Bir müddet önce Afrika ülkelerine yaptığı gezi den sonra Rusya'nın da davetini kazanan Makarios, Moskova'dan bir yılın tehditle birlikte dönmüştür. Adaya geldikten sonra beyanat üstüne beyanat veren papaz o kadar ileri gitmiştir ki, cesaretinden Atina bile kuşkulandı. Halbuki Atina Türk hükümetine karşı açık tehditler yerine son derece politik ve güler yüzlü davranarak tipik bir «üçkağıtçılık» taktiği uygulamaktadır. Bu yüzden Makarios'un tehditlerini taktik yönden hatalı bulan Atina hükümeti 18 Haziran günü Makarios'u bir mektupla ikaz etme lüzumunu hissetmiştir. Yunanistan Dışişleri Bakanı G. Papadopoulos'un imzasını taşıyan mektupta özetle şöyle denilmektedir: «Son günlerde sizi görevinizden uzaklaştırmak için şahsınıza karşı Türk hükümetiyle anlaşmış ileri sürülüyor. Böyle söylentiler sadece hayal kırıklığı ve tiksinti uyandırır. Bu iftirayı atanları hizaya getireceğizden eminim.»

Atina mektubunun bir tehdit özel liği taşıdığı iddia edilemez. Papadopoulos sadece bu gibi asılsız haberlerin yayılmaması hususunda Makarios'un dikkatini çekmiştir. Ve iftiracıları cezalandırmak vazifesini da hi Makarios'a bırakmıştır. Öte yandan kabineye bir Türk bakanın girmesiyle ilgili olarak Makarios'un en dışelerini yersiz bulmuş ve bunun Rumlara pek fazla zarar veremeyeceğini belirtmiştir. Papadopoulos mektubunda Kıbrıs ve Yunanistanın ortak bir cephe halinde olduğunu tek rarladıktan sonra şöyle devam etmiştir: «Ortak cephemizi parçalamaya yöneldiğinizde Kıbrıs Rum topluluğu, Yunan milleti ve tarih önünde ağır bir sorumluluğu yükleneceğini zi belirtirim.»

MAKARIOS YENİ OYUNLAR PEŞİNDE

Makarios ise izlediği sert politika yı değiştirmeme kararındadır. Fakat ne var ki Atina bu duruma son derece üzülmekte, açık ve katı bir politika yerine güler yüzlü, yumuşak, bir tutum takip etmektedir. İşte Atina ile Makarios arasında son günlerde beliren gerginliğin (! asıl sebebi budur. Yoksa Atina hedefte Makariostan farklı değildir. Nitekim Papadopoulos mektubunda adanın Yunanistan'dan ayrı düşünülemeyeceğini ni bir daha tekrar etmiştir.

Ancak Makarios idare etmektedir. Nitekim Selânik'te yayınlanan «Ellinikos Varras» gazetesine 6 Temmuzda verdiği bir demeçte şöyle demektedir:

«Türkler'e artık verilecek taviz yoktur. Atina Türkiye ile diyaloga girerek kendisine zarar vermektedir. Tehdit karşısında kimden gelirse gel sin, yardımı kabul edeceğiz. Hattâ Rus savaş gemilerine bile Kıbrıs limanlarını çekinmeden açacağız. Bu yüzden Kıbrıs ortadoğuda ikinci bir çiban başı olabilir.»

Makarios'un Moskova seyahati ve yayımlanan ortak bildiri dikkate alınırsa Makarios'un bu tehdidi sürpriz olarak nitelendirilemez. Zaten Rusya böyle bir davete çoktan razıdır.

ATİNA OYALAMADA İSRAR EDİYOR

Atina hükümeti Makarios'u ikaz ederken kendi siyasetini de açıklamıştır. Yunan Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri Hristos Ksantopoulos Palamas haftalık basın toplantısında bu konuyla ilgili olarak şunları söylemiştir: «Yunanistan, Kıbrıs'ta Lefkoşe hükümetinin kontrolü ve sorumluluğu altında devam etmekte olan toplumlararası görüşmelerin

hâlâ tek çıkar yol olduğunu kabul eder.» Aslında Yunanistan'ın tezi uzun vadeli bir ENOSİS'tir. Ancak Atina ENOSİS'i gerçekleştirebilmek için uzun süreli ve sinsi bir faaliyetin lüzumuna inanmaktadır. Dikkat edildiğinde bu inancın Palomas'ın sözlerinde gizli olduğu görülür. Zaten bugüne kadar mep öyle olmamış mıdır? Yunanistan bir taraftan bize dost görünmek istemiş, öte yandan sadece ve sadece Türkiye karşısında alabildiğine silahlanmış ve hâlâ da silâhlıdır. Bu silâhlımanın neticesi nereye varır?

DENKTAŞ NE DİYOR?

Londra'dan Ankara'ya gelen Rauf Denktaş Türk hükümeti yetkilileriyle bir haftalık görüşmede bulunmuştur. Denktaş, Rum temsilcisi Klerides'in Türk toplumuna verdiği tekliflerin özünde hiçbir değişikliğin olmadığını belirtmiştir. Meselenin özünün ne olduğu sorulduğunda ise şöyle demiştir:

«Esas: Kıbrıs'taki ayrı millî toplum hüviyetimizi korumak ve idame ettirmek. Kıbrıs'ın bir Rum cumhuriyeti yerine bir Kıbrıslılar Cumhuriyeti olmasına dikkat etmek, 1963 olaylarının tekrarlanmasına fırsat vermeyen bir rejim kurmak, Türkler için can ve mal emniyetini iyice sağlamak ve kurulacak cumhuriyetin ENOSİS'e bir sıçrama tahtası olmasına dikkat etmektir diyebiliriz.»

Daha sonra Denktaş, «Rumlar bir Kıbrıs Rum Cumhuriyeti kurmak gayreti içindedirler» demiş ve şöyle devam etmiştir: «Rumlar kuracakları bu cumhuriyeti ENOSİS'e basamak yapmayı ve böylece gayelerine ulaşmayı tezgâhlamaktadırlar. Rum liderleri esas gayelerinin ENOSİS olduğunu açıklamışlardır. Bir takım sloganların arkasında Kıbrıs'ı Yunanistan'a bağlamak gayesi güden Rum liderlerinin oyununa gelmeyeceğiz.»

NETİCE: ESAS TEZİMİZ NEDİR?

Denktaş'ın sözlerinden ümitsiz de ğiliz. Sayın Denktaş Atina'nın ve a da Rumlarının müşterek hedeflerinin ENOSİS olduğunu gayet yerinde belirtmiştir. Tekrar ifade edelim ki Atina Kıbrıs için tek çözüm yolu düşünür, o da ENOSİS'tir. Bundan gayri her faaliyette bir aldatmacadır, yahut da bir oyalama. Ancak Atina'nın bu tezin i bilmek yetmez. Bundan ayrı ve en az bu kadar mühim olan husus şudur: Peki, Atina'nın ENOSİS tezine karşı Türkiye'nin tezi ne olmalıdır? İşte bu tez haysiyetli ve millî bir dış politikanın mahsulü olacaktır. Bugüne kadar böyle bir tez tesbit edilmiş midir? Hayır. Sadece Yunanistan'ın politik oyunlarına ayak uydurmak için ileri gidilmemiştir. Artık Kıbrıs meselesinde ve bunun gibi diğer millî meselelerde (Türkistan, Batı Trakya v.s.) millî bir hedef tayin etmek ve buna uygun olarak hareket etmek zamanı geçmektedir. Kıbrıs gibi bütün millî meselelerimizin anahtarı bu olacaktır. Unutulmamalıdır.

— Yunan dostluğu şampiyonları, Papadopoulos'un Makarios'a gönderdiği mektubu heyecanla sunuyorlar. Halbuki, Makarios, Papadopoulos'un «muhterem pederidir». Ve ayrılıkları sözdedir. Resim, Papadopoulosla Makarios'u samimi bir konuşmalarında gösteriyor.

gayesi olarak vatanını bilmiş, ona zarar gelmemesini bir ibadet husuu içinde arzulayan büyük çoğunluğundur. İcraat ve düşüncelerimizin kaynağının bu sessiz, yaralı, muzdarip ve fakat derin, içli, inançlı ve fedakâr millet olduğu unutulmamalıdır.

- (1) Yeni Gazete 13 Temmuz 1971
- (2) Olaylarla Türk Dış Politikası Shf. 239.
- (3) Halkın Dostları Temmuz 1971 Sayı: 16.
- (4) Halkın Dostları Temmuz 1971. Shf. 4-5.
- (5) Halkın Dostları Temmuz 1971, Shf. 36-39.
- (6) Gelecek. Haziran 1971 Sayı 2, Shf. 38-45.

— Akdeniz'deki Rus ve Amerikan donanmalarının mevcudunu gösterir harita. Bir gece darbesiyle ele geçirilen Kuzey Afrika ülkeleri, şimdi Rus donanmalarına üs vazifesi görüyorlar.

Fas'taki Sol Darbe Teşebbüsü

Komünist Kuşatma Zincirinin Bir Halkasıdır

Hiç beklenmedik bir anda Fas'ta girişilen ve büyük bir başarısızlığa uğrayan «10 Temmuz Darbesi» geçen haftaki dış olayların en aktüel hadisesi oldu. Darbe ile ilgili fikrimizi serdetmeden önce Fas'ın siyasi, iktisadi ve kültürel yapısına göz atmak ta fayda vardır.

FASTA MİLLİ BİR İDARE YOKTUR

Afrika'nın kuzey batısında, hem Akdeniz'e hem de Atlantik okyanusuna açılan 250 bin kilometrekarelik bu ülkede 15 milyon Faslı yaşamaktadır. 3 Mart 1956'da Fransa'nın, 7 Mart 1956'da da İspanya'nın resmen tanınmasına kadar bu iki ülkenin sömürgeci olan Fas, halen yarı sömürge durumundadır. İktisadiyatı hemen hemen ülkeye yerleşmiş Avru palıların elindedir. Sayıları yarım milyonu bulan büyük iş sahibi Avrupalılar, Fas'ta 1 milyon hektar toprağa sahiptir.

Diğer müslüman Arap memleketleri gibi çoğunluğu İslâm'a bağlı olan Fas'ta da büyük bir kültür emperyalizmi mevcuttur. Devlet dairelerini ve çeşitli yüksek mevkileri başta kral Hasan II olmak üzere Fransız kültürü ile yatışmış kimseler işgal etmektedir.

İspanya ve Fransa'nın sömürge-sinden kurtulduktan sonra kraliyet rejimi ile idare edilmeye başlanan Fas'ta, 1962'lerde demokratik sisteme geçiş denemeleri başlamış ve muhalefetin şiddetlenmesi üzerine Kral II. Hasan 1965'de Anayasa düzenini dağıtarak Meclis'i feshetmiştir.

10 TEMMUZ DARBESİ

10 Temmuz Cumartesi gecesini Kral'ın yazlık sarayı Skirit'te 42. yaş gününü kutlaması esnasında başlayan

darbe birçok kimsenin ölmesi ve ilk anlarda başarıyla devam etmesine rağmen neticeye ulaşmadı. Bazı generaller ve yüksek rütbeli subaylar ile birlikte Harp Okulu öğrencisi subay adaylarının da katıldığı darbenin «Kral II. Hasan'ı devirmek ve Cumhuriyet ilân etmek» gayesiyle yapıldığı ileri sürülmüştür. Ne var ki başarısızlıkla biten bu hareketten sonra 10 Temmuz darbecileri general ve subaylar birkaç gün içinde kral tarafından Mülay İsmail kışlasında kurşuna dizildiler. Kral tarafından verilen olağanüstü yetkilerle hareket etmekte olan General Muhammed Ufkir, şimdiye kadar sivillerle birlikte 1000 kişiyi aşan tutuklamalara girişmiştir. Öyle sanılmaktadır ki, ilk idamları takip eden idamlar olacaktır.

DARBEYİ KİMLER YAPTI VE LİBYA'NIN TUTUMU

İlk olarak radyo evini ellerine geçiren ihtilâlciler, hareketin «Halk ve Devrim Ordusu» tarafından yapıldığını söylerken aşağıdaki bildiriyi okuyorlardı:

«Ordu halkın yararına devrim yapmıştır. Bugün işçiler için yeni bir devir başlıyor. Ordu, bütün ülkede yönetimi ele almıştır, uyanık olunuz!»

İşin enteresan tarafı darbe haberi duyulur duyulmaz Libya ordusu alâmlarına geçmiş ve Kaddafi Fas'taki darbeyi desteklediklerini ilân etmişti. Zira kendisi de bir ihtilâlciler olan Kaddafi, Libya'da iktidarı Sunusi Hanedanı'ndan böyle bir darbe ile almıştı. Fakat aynı başarı Fas'ta kazanılmadı ve Kral Hasan II idareyi tekrar ele geçirdi. Darbeden birkaç gün sonra Libya, Fas ile diplomatik ilişkilerini keserken, Kral II. Hasan da: «Önemli olan Libya ile ilişkileri kesmek değil, Libya'yı sanık sandalyesine oturtmaktır. Uluslararası a-

landa bu elbette yapılacaktır.» diyerek Libya'nın Fas Büyükelçisini göz altına alıyordu.

ASIL SEBEP: AKDENİZDE'Kİ RUS MENFAATLERİDİR

Cumhuriyet adına yapılan darbe sayet başarıya ulaşsa idi 15 milyon Fas'lı bugün kendini, cumhuriyet yerine Libya'daki gibi bir sosyalist rejimin içinde bulacaktı. İhtilâli «Halk ve Devrim Ordusu»nun yapması, «Bugün işçiler için yeni bir devir başlıyor» gibi sosyalist sloganlar kullanılması ile birlikte sosyalist Libya'nın iki saat içinde ihtilâlcileri desteklediği ilân etmesi hep iddiamızı doğ-

— Fas'taki darbe teşebbüsünü bastıran, Ben Barkay, Paris'te kaldığı otelde öldüren, Fas'ın kuvvetli adamı General Ufkir.

rulayan sebepler olmaktadır. Kaldı ki bütün sosyalist Avrupa basını darbecileri alkışlayarak Kral'a karşı cephe almıştır.

Düşünülmeli gereken başka bir husus da şudur; Fas'ta Kral'ı öldürme-

yi tasarlayanbilecek bir muhalefet mevcut değildir.

Bazı gazetelerin de dediği gibi, 10 Temmuz darbesinin asıl sebeplerini ve tahrik yuvalarını Fas sınırları dışında aramak gerekir.

Bilindiği gibi halen Akdeniz Rus filolarının cirit attığı bir göl haline gelmiştir. Her ne kadar Amerika'nın 6. filosu da Akdeniz'de doluşmakta ise de 13 Temmuz 1971 tarihli «Newsweek»'in bir yazısında da belirtildiği gibi 1972 yılı ortalarında Sovyet Birliği'nin Akdeniz'deki savaş gücü Amerikan 6. filosunu geride bırakacaktır. Haritadan da görüleceği üzere Akdeniz'in güney sahili Rus üsleri ve Sovyet donanmasının aşındırdığı Arap limanları ile doludur. Akdeniz'deki hakimiyetin garantisini müslüman Arap devletlerinin komünistleştirilmesinde gören Rusya, bugün bu hedefe varmış kabul edilebilir. Zira büyük bir ustalıkla Orta-Doğu'daki milli kurtuluş hareketlerini cumhuriyet, istiklâl maskeleri ile sosyalizme kanallı edebilmiştir. Akdeniz hakimiyetinin daha da kuvvetlenmesini isteyen Sovyetler, nasıl İngiltere'yi ve dolayısı ile Nato'ya Malta'da dize getirmiş ise, Fas'ı da Libya'da olduğu gibi bir darbe ile kontrolü altına almak isteyecektir. Zira, sayet darbe başarı kazansaydı Tunus dışında kalan bütün Kuzey Afrika'lı Arap ülkeleri sosyalizm bayrağı altında birleşmiş olacaktır ve Tunus'u tek başına bırakacaklardı. Bunun sonucu olarak da zaten batının ve Nato'nun nvfuzundan yarı yarıya çıkmış olan Akdeniz büsbütün bir Sovyet gölü haline gelecektir.

Fas Kral'ı II. Hasan bir lütuf eseri olarak ve bilmeyerek şimdilik kaydıyla komünizmin emeline mani olmuş ise de, Fas'ın gerçek hayat ideolojisini temsil etmediği müddetçe aynı darbelerle karşılaşmaya hazır bulunmalıdır.

RÖPORTAJ

— Sabık Doğu
Türkistan
Hükümeti
Sekreteri İsa Yusuf
Alptekin Bey, esir
Türklerin iz-
darabına tercüman
oluyor.

Aşağıdaki satırlarımızda Kızıl Çin elinde tutsak bulunan Doğu Türkistan'lı kardeşlerimizin «Hürriyet davası»nı hür dünyada yürütmeğe çalışan Sabık Doğu Türkistan Hükümeti Genel Sekreteri İsa Yusuf Alptekin Bey ile yaptığımız bir röportajı bulacaksınız.

Uyuyan kafalara ve satılmış beyinlere aşağıdaki satırlarımız ithaf olunur...

Soru — Sayın İsa Yusuf Alptekin Bey ilk olarak Doğu Türkistan'dan neden ve nasıl kaçtığınızı bize kısa olarak izah etmenizi rica edeceğiz.

Cevap — Kızıl Çin Doğu Türkistan'ı istila etmeden önce, Doğu Türkistan Milliyetçi Çin'in istilası altın da bulunmakta idi. Bilâhère Kızıl Çin Doğu Türkistanı istila etmek gayesiyle harekete geçti. Doğu Türkistan'daki Milliyetçi Çin kuvvelerinin başkomutanı General Tau Suvo, Doğu Türkistan'ı Kızıl Çin'in istilasına karşı müdafaâ etmeden (Kızıl Çin bizim düşmanımız olsa dahi Çin lidir diyen bir düşünceyle) Kızıl Çin'e teslim etti. Bunun üzerine Doğu Türkistan'daki milliyetçiler olarak hicret etmeğe karar verdik. Hic retimizin birinci sebebi; komünistlerle aramız çok açıktı. İkincisi ise Doğu Türkistan'daki kurtuluş hareketimizi hür dünyada devam ettirmek zorundaydık.

Biz ayrılmak maksadıyla hareket ettiğimiz vakit binlerce kardeşimiz bize katılarak bizimle birlikte hicret etmek gayesiyle hareket etti. Hikâye miz çok uzun. Binbir müşkülâtla iki ay yolculuktan sonra, biz Keşmir'e bağlı Ladak şehrine geldik.

Soru — Kaçışınız esnasında karşılaştığınız müşkülâtlar ne oldu?

Cevap — Karşılaştığımız en mühim müşkülât dünyanın en yüksek dağlarından olan Kullum, Karakorum, Himalaya gibi dağlardan aşmak idi. Bu üç dağ dünyada en yüksek dağlardandır. Ve bu üç dağın yüzlerce silsilesinden geçtik. Yüzlerce defa sudan geçtik. Sonra...

Soru — Kaçarken yalnız mı idiniz?

Cevap — Binlerce adam ve aile ef radımız. Mevsim kış idi. Yolda fırtınadan, soğuktan, açlıktan, havasızlıktan yüz küsur adam öldü. Uğradığımız zorluklar hülâsaten bunlar. Anlatmağa kalksak daha binlercesi mümkün.

Soru — Bugüne kadar Doğu Türkistan'da müslümanlara çeşitli işkence ve imha metodları tatbik edildi. Şimdiye kadar şehit edilen Müslüman Türklerin miktarını söyleyebilir misiniz?

Cevap — Doğu Türkistan'da son 22 sene zarfında 1 milyon 200 bin civarında adam tevkif edildi. Bunun 300 binden fazlası öldürüldü.

Soru — Doğu Türkistan'da bugün ne kadar Türk vardır?

Cevap — Doğu Türkistan'daki

Hürriyet!... Hürriyet!...

Her akşam yüz milyonlar hep aynı düşü görüyorlar. Ona kavuşabilmenin tadını tadıyorlar.

Fakat rüyaların bittiği her sabah onlar için acı bir hakikat oluyor. Bu defa o tatlı kelimeyi hiç olmazsa dudaklarında hissetmek istiyorlar. Ama nafiye...

Tek çare kalıyor... Sessiz, ama büyük bir coşkunlukla kalpler bağır-maya başlıyor: «Hürriyet! Hürriyet istiyoruz!»

Evet! İnsan eti yiyen yamyamların bile hürriyete kavuştuğu 20. asırda hâlâ milyonlarca insan köle olarak yaşıyor. Bu insanlara sanki hayvan imişcesine merhametsizce muamele ediliyor.

Doğu Türkistan'dan, Batı Türkistan'dan, Kırım'dan, Kafkasya'dan, Azerbeycan'dan, İdil'den, Ural'dan, Kerkük'ten, Batı Trakya'dan, Balkanlar'dan seneler boyu tarihe hükmetmiş şerefli bir milletin evlâtlarının iniltisi geliyor. Tam 100 milyon esir Müslüman Türk inliyor...

Sahip bekliyor... Yardım bekliyor... Alâka bekliyor... Ama bunların hiçbir yok...

Ama Türkiye'de 100 milyon esir Müslüman Türk'ü unutup, Vietnam tellallığı yapan gayri millî basın var. Kimbilir, belki de bunları haklı görmek gerek. Çünkü gayri millî basını dönmeler ve mason bira-derler idare ediyor.

Ama, Türkiye'de esir Müslüman Türk'lerin kurtuluş mücadelelerini bir kenara itip Vietnam Halkıyla Dayanışma Örgütleri (!) kuran hainler var. Belki bunları da haklı görmek gerek. Çünkü kendilerini besleyen ağababalarına hizmet etmek zorundalar. Hem de köpekçesine...

Hemen her devirde mazlum milletlere zulmetmek için ortaya çıkan bir zalim devlet olmuştur. Son asırda bu akımın baş temsilcileri Rusya ve Çin'dir. Rusların ve Çinlilerin Müslüman Türk'lere karşı takınmış oldukları gaddar tutumu tarih ender kaydetmiştir.

Milyonlarca insan öldürülmüş, milyonlarcası en adi işkencelere maruz kalmış, hapishane köşelerinde çürütülmüş, milyonlarcası sürülmüş, milyonlarcası türlü sebeplerle ölüme terk edilmişlerdir.

Fakat medenî geçinen batı alemi bu elim duruma karşı gözlerini kapatmışlardır. En basit meseleler dahi Birleşmiş Milletlere getirilirken; esir Türkler meselesi bir kere olsun Birleşmiş Milletlere getirilmemiştir. Eğer medeniyet denilen bu ise böyle medeniyete lânet olsun...

Tarihte misli görülmemiş jenosid hareketi Müslüman Türk'lere tatbik edilmiştir. Bugün Batı Türkistanlılar Ruslaşmağa, Doğu Türkistanlılar Çinleşmeğe mahkum edilmişlerdir. Karşı çıkanlar yok edilmiştir. Kırım Türkleri yerlerinden sürülmüş, yüz binlerce Kırım Türk'ü yok edilmiştir.

Bir Vietnam köyündeki müdafaasız 50 kişi öldürüldü diye bütün dünya ayağa kalkarken Müslüman Türk illerindeki jenosid hareketine hiç kimse ses çıkarmamaktadır. Hattâ Türkiye bile...

TÜRK HÜKÜMETİNİN TUTUMU

Bugüne kadar hemen hiçbir Türk Hükümeti esir Müslüman Türklerin meselelerine sahip çıkmamışlardır. Sözüm ona bir takım politik mü-lâhazalarla esir Müslüman Türklerin meselelerine eğilmeyen Türk Hükümetlerinin bu tutumunu hangi şartlar altında olursa olsun mazur gör-bilme imkânı yoktur.

Gerçi devletimizin zaman zaman kritik anları olmuştur. Fakat hiç olmazsa esir Müslüman Türkler meselesini Birleşmiş Milletlere getire-bilecek pozisyonlarımızda mutlaka olmuştur.

Azerbeycan'dan kaçan kardeşlerimizi tekrar Rusya'ya (hem de öldürüleceklerini bile bile) teslim edecek zihniyette olan Boraltan Hadisesi failleri sahneden çekilmediği sürece elbette yaramıza merhem buluna-

Türkleri bugün için 10 milyon civarında tahmin ediyoruz.

Soru — Komünist zulmüne bizzat şahit olmuş bir kimse olarak komünistlerin esir Türk illerindeki Müslüman Türklerle reva gördükleri işkence ve imha metodları mevzuunda biraz bilgi verebilir misiniz?

Cevap — Doğu Türkistan çok zengin, stratejik ehemmiyeti haiz bir memleket. Doğu Türkistan'ı ilelebet esaret altında tutabilmenin yegâ-ne çaresini Kızıl Çin, Doğu Türkistan Türklerinin imhasında bulmuştur.

İmha için iki usul kullanıyorlar. Biri öldürmek, diğeri Çinileştirmek. Öldürüş usulleri de çok çeşitlidir. Meselâ doğrudan doğruya çeşitli it-hamlarla, Pan - Türkist, Pan - İslamist, aşırı milliyetçi, yobaz, gerici, zorba, ajan şeklinde ithamlarla yakalayıp, öldürmek. Ama 10 milyon insanın hepsini bu ithamlara maruz

tutmak mümkün olmuyordu. Bu it-hamlara maruz bırakmadıkları diğ-er Müslüman Türkler için başka u-suller kullanıyorlardı: Çok ağır ça-lıştırmak, hastalandığı zaman tedavi ettirmemek, kâfi derecede gıda ver-memek, kâfi uyutmamak, malul ve acizleri toplayıp uzun vadeli zehirli iğne zerketmek, kara bastırmak, ka-yaya bastırmak, suya bastırmak, gi-bi usullerle öldürüyorlardı.

Soru — Çinileştirme politikasını nasıl uyguluyorlar?

Cevap — Bizim kullandığımız te-rimlerin yerine doğrudan doğruya Çince terimler kullanmağa zorluyor-lar, Çince okumağa zorluyorlar. Eskiden biz Arapça alfabe kullanıyor-duk. Şimdi Çinliler kendi Çin foneti-gine uygun olarak bir alfabe hazır-lamışlar. Onu bize zorla kabul etti-riyorlar. Ayrıca Türk örf ve adetle-rini terkettirerek Çin örf ve adetle-rini kabul etmeğe zorluyorlar. Çinli-

KAPA
YAZIS

— Komünis-
tın gövdele-
yen insanlığı

HÜRRİYET!... HÜRRİYET!.....

KAPAK YAZISI:

mayacaktır.

Esir Müslüman Türklerin Türkiye'deki temsilcileri Türk yetkililerini defaatle ziyaret etmiş ve bu hususta kendilerine yardımcı olunmasını istemişlerdir. Fakat şimdiye kadar gereken alâka katıyyen gösterilmemiştir. Ne acıdır ki, Doğu Türkistan meselesini Birleşmiş Milletlere götürmeğe Türk Hükümeti değil de Malezya ve Endonezya hükümetleri söz vermiştir.

KIZIL ÇİN'İ TANIYACAK MIYIZ?

Doğu Türkistan'daki 10 milyon Müslüman Türk'e tatbik edilen jenosid hareketi devam ederken maalesef Türk yetkilileri Kızıl Çin'i tanıma teşebbüsünde bulunmaktadır. Bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de huzursuzluğun kaynağı olan Maoist komünistlerin bu tanıma üzerine Türkiye'deki mücadelelerinde kuvvet kazanacaklarını bile bile Kızıl Çin'i tanımak vatanseverlik ve milliyetperverlikle ne kadar bağdaşır, bilemiyoruz.

Gönül arzu eder ki bu teşebbüsde bulunanlar yapılan işin neticesini görsünler teşebbüslerinden vazgeçsinler. Yoksa dün Doğu Türkistanlı kardeşlerimizin başlarına gelenlerin bizimde başımıza gelmesinden korkulur.

ESİR MÜSLÜMAN TÜRK İLLERİ MUTLAKA HÜRRİYETLERİNE KAVUŞACAKTIR

Esir Müslüman Türklere karşı girişilen hareketler ne kadar ağır olursa olsun, esir kardeşlerimizin kurtuluşu uzak değildir. Çünkü bir yerde zulüm ve işkence ilelebet devam edemez. Zulüm mutlaka yıkılmağa mahkumdur. Fakat bizlerin Türkistanlı Şehid Çolpan'ın:

«Elimde son taş kaldı,
Düşmanıma atmak istiyorum,
Gözümde son yaş kaldı,

Gayeye varmak istiyorum...» diyen feryadına kulak vererek onlara yardımcı olmamız gerekiyor.

Tarihin akışı önümüzdeki çağların milletlerin hürriyet ve Hak ideolojisinin saltanat çağı olacağını müjdelemektedir. Bu akışı durdurabilecek hiçbir güç yoktur.

Yazımızı yıllar ötesinden bize, «Hürriyet Aşkı» dile getiren Türkistanlı Şehid Çolpan'ın bir şiiriyle bitirelim:

Ey tutsaklar, ey ezilenler,
Ey zahmet çeken yoksul iller,
Ey ümitsiz, ey dizilen
Dar ağacı önüne... bembeyaz kalpler,
Ey derdine çare bulamayanlar, biçareler,
Ey zincirlere bağlananlar,
Ev hürriyet için deli olanlar,
Çok yalvarmayın siz onlara,
Kurtlardan aman beklemek
Antalların işidir o.
Her manıayı atlayıp geçerek
Havatta doğru yolu bul
Zulüm önünde herşey,
İhtimal ki boyun eğer,
Ağır zulüm avuca gelse,
Gök başıda, yere değer.
Hayvanlara, insanlara,
Zalim sahip bulunabilir,
Fakat hür vicdanlara,
Sahip olmak, mümkün olmaz...

berle evlendirmek istiyorlar. Doğu Türkistan'ı Çinlilerle dolduruyorlar. Bu suretle Çinlileştirme politikası uygulanıyor.

Soru — Türkistan'ın stratejik ve

iktisadi durumu, Türklerin ekonomik yaşayışları ve imkânları mevzuunda bizi aydınlatır mısınız?

Cevap — Doğu Türkistan dünyanın en zengin memleketlerinden bi-

risidir. Meselâ uranyumlarıyla, demirleriyle, kömürleriyle, altınlarıyla, her çeşit yeraltı ve yerüstü zenginlikleri ile dünyanın en zengin memleketlerinden birisidir.

Bugün Kızıl Çin'in kısa bir müddet zarfında (Rusya ve Amerika başta olmak üzere) bütün dünyayı tehdit edecek hale gelmesinde Doğu Türkistan'ın zenginlikleri mühim rol oynamaktadır. Ama maalesef bu zenginliklerden halkımız istifade edemiyor. Ve ettirilmiyor. Bütün zenginliğimizi Çin milletinin menfaati için, Çin emperyalizminin kuvvetlenmesi, silâhlanması için sevk ediyorlar. Bizim yiyeceğimiz, içeceğimiz, giyeceğimiz, kullanacağımız bütün vasıtalar Çinlilerin elindedir. Bize 9 sene giymek üzere verilen o yırtık elbiselerimizden başka, 10 milyon Müslüman Türk olarak elimizde hiç birşeyimiz yok. Her şeyimiz elimizden alınmıştır. Her şeyimiz Çinlilerin elindedir.

Soru — Doğu Türkistan Türklerinin dinî, millî ve kültürel yaşayışları hakkında bize kısa olarak bilgi verebilir misiniz?

Cevap — Efendim. Doğu Türkistan Türkleri çok mütedeyyin idi. Dinlerine çok bağlı, idi. Fakat Kızıl Çin Doğu Türkistan'ı istila ettikten sonra İslâm dinini kanun dışı ilân etti. Bütün vakıflarımızı eline geçirdi. Medreselerimizi, camilerimizi kapattı. Önce kapatmıştı, sonra bu Kızıl Muhafız denilen zümre camilerimizi yakmak ve yıkmak suretiyle ek seriyetini tahrip etti. Halkın gayretini, himmeti, cesareti, fedakârlığı sayesinde her şehirde bir ilâ birkaç cami muhafaza edilebilmiş, fakat halk oraya gidip ibadet yapamıyor. Yalnız yıkılmak ve yok edilmekten korunmuş. Sonra bütün dini kitaplar toplanmış, hocalarımızın eliyle yakılmış. Kısacası ibadet, yani hacca gitmek, oruç tutmak, namaz kılmak, ölen müslümanları İslâm usulüyle defnetmek yasaktır.

Soru — Doğu Türkistan'ın komünistleşmesinde büyük hatalar oldu mu?

Cevap — Düşman çok kuvvetli istila ediyor. Onu durduramıyoruz. Bu istilayı durdurabilmek için bize yardım edecek kimse yok. Komşuların yardım etmiyor, dindaşların yardım etmiyor, ırkdaşların yardım etmiyor, gücün yetmiyor. Çin 800 milyon, son model silâhlarla silâhlanmış durumda.

Bizim dişimiz, tırnağımız ve sopamızdan başka birşeyimiz yok. Bir millet istilaya maruz kaldıktan sonra kurtuluşu için bütün dünyadan yardım görüyor. Meselâ Araplar Araplardan, Müslümanlardan yardım görüyor. Ama Doğu Türkistan'ın kurtuluşu için hiçbir kimseden yardım gelmiyor. Elbette bir insanın hatası olabilir. Ama o hatalar olmasa dahi o kuvveti durdurmak mümkün olmuştur. Çinliler son 200 sene içerisinde Doğu Türkistan'ı dört defa istila ettiler. Biz kovuyoruz, o geliyor, gücümüz yetmiyor. Bugün Kızıl Çin'den değil Doğu Türkistan, Amerika korkuyor, Rusya korkuyor. Düşman büyük, elbette kusurumuz olabilir. Meselâ zamanında bir takım solcular Kızıl Çinle işbirliği yaptılar. Doğu Tür-

kistan'ın Çinlilerin istilasına uğramasında bu mühim rol oynadı...

Soru — Peki, Çinlilerle işbirliği yapan gafillerin akıbeti ne oldu?

Cevap — Bazılarını öldürdüler, bazılarını hapse attılar, bazıları şimdi hâlâ sürgünde. Bir miktarı da Rusya'ya kaçtı.

Soru — Doğu Türkistan esarete düştükten sonra meydana gelen kıyam hareketleri bu zamana kadar kaç defa tekerlir etmiştir? Şu an yine devam ediyor mu? Malum, gayri millî basın bu tip haberlere hiç yer vermiyor. Baska kaynaklardan sızan haberlere göre bir şey diyebilir misiniz?

Cevap — Kıyâmların adedi, sabotajların adedi, suikastlerin adedi ancak binlerle ölçülür. Meselâ fabrikaların makinelerini bozmak, demiryollarını bozmak, telgraf telefon hatlarını bozmak, komünistlerin tarlalarını ateşe vermek, komünist büyüklerini zehirlemek, bıçaklamak şeklinde sayısız hadiseler oldu. Ve hâlâ devam ediyor.

Soru — Tabii, Doğu Türkistandaki komünist zulmünden kaçışlar hâlâ devam ediyor. Bu yeni kaçış şekilleri nelerdir?

Cevap — Şimdi Rusya'dan başka yere kaçamıyorlar. Hudut çok sıkı. Kaçacağımız yerle Doğu Türkistan arasındaki yerde adam yok. Dağlık arazi. Kaçış kolay olmuyor. Şimdi tek tük (Rus mahkumu) Batı Türkistan'a kaçıyorlar. Çünkü orası nisbeten yakın. Ama Batı Türkistan sınırda çok sıkı bir şekilde kapatıldı. Bütün bunlara rağmen oraya kaçanlar oluyor.

Soru — Daha önce kaçanların yerleştiği memleketler hangileridir?

Cevap — Afganistan, Hindistan, Pakistan, Suudi Arabistan ve Kardeş Türkiye...

Soru — Türkistan'dan kaçarak, yurdumuza gelen kardeşlerimizin geçim durumları nasıldır? Hükümetlerden gereken alâkayı görüyorlar mı?

Cevap — Türkiye'ye 2000 den fazla kişi iskanlı göçmen olarak geldi. Bu iki bin kişinin bazılarını hükümetimiz ev ve toprak, bazılarını ev verdi. Hatta Türkiye'ye geldikten sonra bir buçuk sene kadar onları besledi. Yerleşinceye kadar, iş gücü sahibi oluncaya kadar hükümetimiz bunlara baktı. Ondaki aile başına 4000 lira yardım etti. İş bulmak için de ilgilendi. Allah'a şükürler olsun Türkiye'ye gelenlerin durumu iyi. Doğu Türkistanlılar Türkiye'ye gelmekle şanlı bir vatan sahibi oldular. Türkiye onun kendi yurdu. Türkiye'de hiçbir yabancılik çekmiyor. Türkiye'ye geldikten sonra o bir Türktür.

Soru — Rus ve Çin zulmü altında inleyen diğer esir milletlerin dünya üzerindeki faaliyetleri ne merkezdedir? Bunlarla bizim müşterek bir faaliyetimiz mevcut mu?

Cevap — Esir Türk milletlerinin elbette faaliyetleri var. Ama çok az. Bu batı esaretindeki milletlerin faaliyetlerine hattâ Doğu Türkistan gibi Çin esareti altında bulunan Tibet'in faaliyetine nazaran esir Türk ülkelerinin haricindeki kurtuluş müca-

(Sayfayı çeviriniz)

— Komünist ülkelerdeki zulüm, dünya tarihinde başka hangi devirde olmuştur, bilmiyoruz. Başları gövdelerinden ayrılan şehitler, zindanlarda tüketilen bacılar, kardeşler iniktilere kulak tıkayan insanlığın hâlâ yüz karasıdır. Resim Rus zulmünün müşahhas misalidir.

dele faaliyetleri çok zayıftır. Ama el den gelen yapıyor. Yapıyoruz. Dur muyoruz. Batı esaretindeki milletle rin çok büyük imkânları var. Maddî manevî imkânları var. Batı esaretin deki milletlerin kurtuluş davalarını yaymaları için komşuları, dindaşla rı, ırkdaşları, hattâ bazı hür dünya devletleri ve bilhassa Rusya ile Çin çok yardım ediyor. Ama Çin ve Rus esaretindeki Müslüman Türklerin kurtuluş davasına hiç kimse yardım yapmıyor. Bir memleketin tanınması, bir memleketin kurtuluş davasının yayılması için çok propaganda yap ması lazım, neşriyat yapmak lazım dünyayı dolaşmak lazım. Hür dün yayla sıkı bir münasebet tesis et mek lazım. Bunun için maddî imkân lazım. Yapıyoruz ama zayıf...

Soru — A.B.D. nin Rus ve Çin esa retî altında bulunan esir milletlere karşı umumî tutumu ne merkezde dir?

Cevap — Efendim, Amerika devle tinin devlet olarak bir yardımı yok. Halk olarak Rus esaretindeki millet ler için gerek Müslim, gerek gayri müslim, gerek Türk, gerek gayri Türk, Rus esaretindeki milletler için Amerikalılar Almanya'da Radyo Li berte (Hürriyet Radyosu) isimli bir radyo kurdular. Şimdi her gün 18 dilde Rus esaretindeki milletlere kar şı oradan neşriyat yapılıyor. Rusya' yı Tetkik Enstitüsü diye bir enstitü açıldı. Bu enstitüde Rus esaretinde ki milletleri tetkik ediyorlar. O mem leketleri tanıtmak, o memleketlerin davalarını yaymak maksadıyla şimdi enstitü Türkçe, Arapça, İngilizce, Almanca, Fransızca, İspanyolca ol mak üzere 6 dilde dergi neşrediyor lar. Ama Doğu Türkistan için mah susen veya Çin esaretindeki millet ler için mahsus bir şey yok.

Soru — Evvelki sene bir Avrupa ve Dünya seyahati yaptınız. Bu seya hatınızda ne gibi müsbet neticeler elde ettiniz?

Cevap — Dünya seyahatım esna sında Malezyanın başvekilli Tumko Abdurrahman ve Endonezya'nın ha riciye vekili Adam Malik, Doğu Tür kistan davasını Birleşmiş Milletlere intikal ettirmek için bana bir vaat te bulundu. Bu seyahatımın en bü yük faydası Doğu Türkistan'ın ziya ret ettiğim memleketlerce ve hal kınca bir dereceye kadar tanınmış olması oldu. Dolayısıyla Doğu Tür kistan davası da bir dereceye kadar yayılmış oldu. Ziyaret ettiğim mem leketlerin bir çoğunun halkı, Doğu Türkistan'ın mevcudiyetinden dahi haberdar değildi. Malesefi Doğu Tür kistanı Sinkian, adındaki bir Çin e valeti olarak biliyorlardı. Umduğu muzu elde edemedik. Ama fayda dan hali olmadı.

Soru — Birleşmiş Milletlerin Do ğu Türkistan hususunda herhangi bir tutumu mevcut mu?

Cevap — Mevcut değil.

Soru — Son zamanlarda Rus - Çin münasebetleri, sınır çekişmeleri art tı. Türkistanlı kardeşlerimiz üzerin de bu çekişmeler şu an ne gibi bir tesir icra ediyor ve Doğu Türkistan' ın hürriyete kavuşması hususunda varlığından bahsedilen Rus yardımı bir gerçek midir?

Cevap — Rusya'nın vadettiği yok. Rusya eskiden yardım etmedi. Bilâ kis Doğu Türkistan 1931'den 1944'e kadar Çin istilası ve Çin mezalimne karşı birkaç defa ayaklandı. Hattâ iki defa kurtulup istikfâlini ilân et ti. Ama bu ayaklanmanın bastırılma

sl, o kurulan devletlerin dağıtılma sında bilâkis Rusya, Çinlilere yar dım etti. Bunu yapmak suretiyle Ruslar çok büyük hata işledi. Çün kü Doğu Türkistan kurtulduğu vakit, bu 10 milyonluk Doğu Türkistan' dan Ruslara gelecek tehlike, bugün Doğu Türkistan'ı esareti altında tu tan Kızıl Çin'den gelecek tehlike ka dar büyük olamazdı. Yani bizden Rus lara gelecek tehlike Çin'den gelecek tehlike kadar olamazdı. Ruslar bunu istemedi. Kısacası Ruslar Doğu Tür kistan'ın Çin esareti altında kalma sını sağladı. Ama bugün Kızıl Çin Doğu Türkistan'ı tehdit ediyor. Rus ları tehdit ediyor. Bu husus dolayı sıyla Rusların işledikleri hatadan do layı bir pişmanlık duyup duymadık larını bilmiyorum. Atide bizim kur taluşumuz için bize yardım ederek işledikleri bu hatayı telif etmeğe çahşırılar mı bilmiyorum.

Soru — Bugüne kadar Türkistan meselesi ile ilgili olarak Türk yetki lileri ile herhangi bir temasınız ol du mu?

Cevap — Alâkalı makamlarla bir çok temasım oldu. Davalarımızı ve Türkiye Hükümetinden olan ricaları mızı arzettim.

Soru — Kızıl Çin'in hükümetimiz

tarafından tanınacağı söyleniyor. Hattâ bunun için ilk temaslarda baş lamış bulunmaktadır. Mezkûr devle tin tanınmasını bütün Türk dünya sının ve memleketimizin kaderi ba kımından nasıl buluyorsunuz?

Cevap — Hükümetimizin Kızıl Çin'i tanıması halinde, Kızıl Çin'in Ankara'da bir sefarethane açması se bebiyle Türkiye'deki anarşistler, (bil hassa Maoistler) daha fazla maddî ve manevî desteğe sahip olacaklar di ye şimdiden endişe ediyorum.

Soru — Kabul edilmemesi daha iyi olur değil mi?

Cevap — Belki hükümetimiz on dan bir fayda umuyor ki, onu tanı maya gayret ediyor. Ama ne gibi bir fayda elde edileceğini elbetteki ben bilemiyorum. O hükümetin bileceği birşey. Ben şimdilik o faydayı gö re miyorum. Ben şimdilik onun zarar ını görüyorum. Belki de böylece Çin' liler Türkiye'deki Maoistlere daha fazla yardım eder, tabrik eder, kıs kırtır, bundan dolayı Türkiye'ye za rar gelir diye endişeleniyorum.

Soru — Komünist zulmünü gör müş ve ülkelerini yitirmiş insanlar olarak (tabii müşahedelerimize müs tenid olarak) milletimize yapacağı

nız tavsiyeleriniz ne olacaktır?

Cevap — Benim Aziz Türkiye'de kardeşlerime yapacağım tavsiye; Ko münizmin içyüzünü lâıkiyla Türki ye Türklerine anlatmağa gayret ede lim. Bence bugüne kadar yapılanlar kâfi değil. O komünist esaretindeki esir Türklerin başına gelen felaket, musibet, faciadan Türkiye Türkleri ni lâıkiyla haberdar ettiğimiz tak dirde, bu Aziz Türkiye'miz için çok büyük fayda temin edecektir. Komü nizm'in içyüzünden, tatbikatından lâ ıkiyla haberdar olmayan bir mem lekete komünizm çok kolay girer. Bugün Türkiye'de komünist propa gandası lâıkiyla bir tesir göstere memiş ise bunun sebebi de Türkiye Türklerinin komünizmin içyüzünden bir miktar haberdar oluştundan ileri geliyor.

Bunun için Aziz Türkiye'deki kardeşlerimize komünist esaretindeki Müslüman Türkler hakkında mufas sal bilgiler vermek ve komünist e saretindeki 60 milyon kardeşimizin çok ağır zulüm ve işkenceler altın da inlemekte olduklarını devamlı anlatmak leap ediyor.

— Teşekkür ederiz...

— Temerküz kamplarında bir dilim ekmeğe hasret bırakılan kardeşlerimizin derdini ve feryadını Viet nam tellâlları ve Hür dünya devletleri bir gün duya caklar mı?

Amerika Komünizme Karşı Zaferi Önlemiş

Aradan seneler geçmesine rağmen Vietnam savaşı bir türlü neticelendirilmemektedir. Amerika'nın Vietnam için malî kaybı, Amerikan kongre kütüphanesinin araştırma ser visi tarafından hazırlanarak Se nato Dış İlişkiler Komisyonuna sunulan bir rapora göre, bugü ne kadar Amerika'daki her fert için 600 dolara malolmuş tur Savaşla ilgili diğer harca malarda dikkate alınırsa Ame rika'nın Vietnam masrafları 120 milyar dolara ulaşmakta dır. Bu para 2 trilyon TL. na denktir.

Ayrıca Vietnam savaşında Amerika ve müttefiklerinin zayıtı, ölü, yaralı ve kayıp o larak 827.000'e ulaşmıştır. Bu nun yanında 600.000 insanı bir yıl doyurabilecek hacimde mahsul kullanılamaz hale gel

miştir. Amerika'da, Amerikalı nın menfaatlerini düşünen bir çok kimse Vietnam savaşı po litikasını şiddette yermekte dir.

Bütün samimi tepkilere ra ğmen Vietnam savaşı halen du rumunu muhafaza etmektedir. Silâh, petrol, demir, ve bu ğday sanayiine hakim olan bir avuç vurguncu yahudinin sal tanatında en küçük bir de ğişiklik bulunmamaktadır. Ame rikan yetkilileri şimdiye ka dar Vietnam savaşını çoktan bitirmeleri gerekirdi. Vietnam savaşı bitmiyorsa, savaşın de vamında menfaati bulunan gerçek emperyalistlerin pla menfaatleri uğrunadır.

Nitekim Amerika'da NBC te levizyonuna verilen demeç Vi etnam harbinin gerçek yüzünü göstermesi bakımından entere

sandır. Vietnamlı, «Korkunç Yenge» olarak tanınan Bayan Ngo Din Nhu, NBC televizyo nuna verdiği demeçte; kayın biraderi sabık başkan Diem ile kocasının bir hükümet darbe si ile devrilmesinde ABD'nin parmağı olduğunu söylemiş tir. Bayan Nhu demecinin de vamında: «Dünyanın en zen gin ulusu olan Amerika, komü nistlere karşı kazanacağını zaferi bizden esirgedi.»

Son derece yerinde olan bu tesbite şunu ilâve etmek ge rekir: Amerikan milleti ger çekten Vietnam Savaşının deva mını arzu ediyor mu? Yazımı zın başında görüldüğü gibi bu soruya müsbet cevap vermek imkânsızdır. O halde Bayan Nhu'nun demecinde komünist lere karşı kazanılacak savaşa mani olan doğrudan doğruya gerçek emperyalizmin güdüc üşü beynelmilel yahudluktur.

Gerçek düşman yokedilme dikçe milletler huzur görme yecektir.

Siyah Kitanın Bağrında Sion Yılanı

1971 başlarına doğru Afrika kıtasında zincirleme askeri dar belere bir tanesi daha eklenmişti. Uganda'da meydana gelen bu darbenin, kıtanın diğer yerlerinde vukubulan darbe hareketlerine nazaran önemli özelliği kıta Afrikası üzerine çöreklenen Sion yılanını açıkça gözler önüne sermesidir.

Uganda devlet başkanı MİLTON OBOTE yurt dışında iken Uganda Silahlı Kuvvetler komutanı General İdi Emin, Obote'ye sadık kuvvetleri yenilgiye uğratarak iktidarı ele geçirmişti. İdi Emin kendisini Uganda'nın yeni devlet başkanı ilan etti. Ve yeni hükümeti kurmuştu.

Afrika'da halkın büyük çoğunluğu Müslüman olan ülkelerin devlet başkanları hep hristiyanıdır. Uganda, müslümanların azınlıkta -takriben yüzde 23'ü müslüman- fakat devlet başkanının müslüman olduğu istisna devletçiklerden birisidir.

İdi Emin, Silahlı Kuvvetler Komutanı iken Tuğbay Hüseyin genelkurmay başkanı idi. Hüseyin daha sonra İdi Emin kuvvetlerine karşı direnirken öldürülmüştü.

Bilindiği gibi Uganda Beynelmilel Sionist teşkilatının şefleri tarafından Yahudi devletinin kurulması için teklif edilen bir memleket. Yahudi şefleri Filistin üzerinde ısrar etmişler ve İsrail devletini kurmuşlardır. Bununla beraber Uganda, Sionizmin ikinci ülkesi sayılabilir.

Bugün Uganda'da kuvvetli bir SION - İSRAİL sızması ve tesiri vardır. Zaten Uganda silahlı kuvvetleri İsraili uzmanlar tarafından yetiştirilmektedir.

Sudanla Uganda arasında münasebetler gergin bir safha dadır. Zira söylenenlere göre, Sudanlı gerillalar, Sudana yaptıkları saldırılarda Uganda'yı bir üs olarak kullanmaktadırlar.

Devrilen eski başkan Milton Obote, Güney Sudan'lı gerillalarla beraber çarpışan ve bazı söylentilere göre de gerillalara liderlik eden Alman Yahudi lerinden tüccar ROLF STEINER'i Sudan'lılara teslim etmişti. Uganda'da Rolf Steiner in, Sudan'a tesliminden sonra, yahudi dostu (1) İdi Emin tarafından darbe yapılması düşünüldüğü ve ibret vericidir. Batılı gazeteler ayrıca bu darbede C.I.A. (Amerikan İstihbarat Servisi)'nin de parmağı olduğunu yazmaktadır.

(1) THE MÜSLİM WORLD,
13 ŞUBAT 1971.

Lozan Üzerindeki Örtüyü Kaldırıyoruz

Aşağıya sıralayacağımız altı madde 12 Ocak 1920 tarihinde toplanan Meclis-i Mebusanda kararlaştırılmıştır. Anadolu'dan gelen ve «Felah-ı Vatan Grubu» adını alan mebuslar tarafından Erzurum ve Sivas Kongrelerinin kararları olarak meclisi mebusana takdim edilmiştir.

1 — 30 Ekim 1918 de Mütareke imzalandığı vakit, Osmanlı Devletinin, düşman ordularının istilası altında bulunan ve arapların çokluk teşkil ettikleri toprakların mukadderatı halkın serbestçe verecekleri reye göre tesbit edilecektir. Osmanlı - İslâm çoğunluğuyla meskun bulunan kısımların genel topluluğu hiçbir şekilde ayrılık kabul etmez bir bütündür.

2 — Halkın reyi ile anavatana katılmış olan Elviye-i selase (Kars, Ardahan, Artvin) için icabederse tekrar halkın serbest olarak reyine müracaat edilmesini kabul ederiz.

3 — Türkiye sulhüne bırakılan Batı Trakya'nın hukuki durumunun tesbiti de yerli halkın tam hürriyet içinde serbestçe verecekleri reye uyularak yapılmalıdır.

4 — Osmanlı Hükümetinin merkezi olan İstanbul şehri ile Marmara Denizinin emniyeti her türlü haleden masun olmalıdır.

5 — İtilaf Devletleri ile kararlaştırılan esaslar dahilinde azınlıkların hukuku gibi, müslüman ahalinin de aynı hukuktan istifade etmeleri temin edilmelidir.

6 — Milli ve iktisadi inkişafımız için siyasî, adlî, malî gelişmelerimize mani olan kayıtlar istemiyoruz.

Misak-ı Millînin, meclisi mebusan tarafından kabulü İtilaf Devletlerini korkuttu. Paris'te toplanan «Yüksek Meclis» İstanbul'un işgalini ve Türk mebuslarının tevkifini kararlaştırdı. İngilizler 9 Martta Türk Ocağı'nı bastılar. 15 Mart günü de 150 münevver tevkif ettiler.

ESKİ DAHİLİYE VEKİLİ ŞÜKRÜ KAYA KONUŞUYOR :

«Efendiler. Bugün önümüze terkedilen bu siyasî vesika, gelecek nesillere hattâ korkarım ki, bizim nesle bile esaslî ihtilâflar doğurabilecek tehlikeli ahkâmı muhtevi bulunuyor.

Bu muahede bize Balkan Harbi neticesinde o elemli günlerde elde ettiğimiz 1913 hududunu temin edemiyor.» Tarih Konuşuyor, Shf. 321 HÜSEYİN AVNİ ULAS KONUŞUYOR :

«Eğer birinci Büyük Millet Meclisi, seçiminin yenilenmesine karar vermemiş olsa ve vazifesine devam etseydi, Patrikhane'yi millî hudutları içinde bıraktıran, oniki adayı Türk millî hudutları içine almayan, Yunanlıları tazminata mecbur ve mahkum etmeyen, Batı Trakya'da Türk ekseriyetini sınırlarımız içinde toplamayan Musul'da Türk Bayrağını dalgalandırmayan, o zamanki adıyla sancak olan Hatay'ın anavatana daha kolay avdetine imkân hazırlamayan bir muahedeyi kabul etmemiz mümkün değildi...»

Tarih Konuşuyor. Cilt. 4. Shf. 1853 İNÖNÜ'NÜN HATIRALARI ŞÖYLE YAZIYOR:

«Lord Kürzon'un Ruslarla ihtilâfa ne zaman düşecek, ne zaman mücadeleye başlayacağını» tarzında bir sualine şöyle dedim: «Çok mahrem olmağın haber vereyim ki, Ruslarla münasebetimiz çok yakındır, çok samimîdir. Ruslarla çok içli dışlı olmuşuzdur. Ben bunları söyler söylemez Lord Kürzon kahkaha ile güldü: «Amatör diplomat, sen de Loyd George gibi amatör bir diplomasın. Kime söylüyorsun bunları?»

İnönü'nün Hatıraları. Ulus Gazetesi.
13 Eylül 1968.

...LORD KÜRZON KONUŞUYOR :

«Venizelos Türk murahhas heyetinin taleplerini öğrendiği zaman benliğini saran korkuyu yendi. Bütün delegasyonların Türklerden daha çok ağır şartlar beklediği muhakkaktı. Türkler birçok mevzularda dokunmamışlardı. Venizelos bunlara temas edilmemesini maharetle devam ettirdi. Ve bilhassa birinci inkıtadan sonra artık nefesine tam emniyet gelerek Türklerden tavizler almaya devam etti. Hudutlar, tazminat, İstanbul hariç Rum halkının mecburî hicreti ve Yunanistandaki Türklerle mübadelesi, Patrikhane gibi mevzularda konferansın başlangıcında tasavvur dahi etmediği neticelere vasıl oldu. Öyle ki, son celselerde talep eden daha çok oydu.»

Yukarıda Lozan konferansı hakkında söylenmiş bazı kıymet hükümlerini okudunuz. Bunların yanında, Lozan'ın millî bir zafer olduğunu devletin temellerini tesbit eden anlaşmanın Lozan olduğunu söyleyenler de yok değildir. Hattâ bu görüşte olanlar bugün sesleri fazla çıkanlardır.

Şu bir gerçektir ki bugün Türkiye'yi meşgul eden, dün etmiş ve gelecekte de edecek olan meseleler Lozan'da kararlaştırılmıştır. Boğazlar, Kıbrıs, Patrikhane, Batı Trakya, 12 Adalar, Musul-Kerkük v.s. Türkiye'nin en hayati meseleleri olarak Lozan'da bahis konusu olmuş ve bir karara varılmıştır. Önce de belirttiğimiz gibi bütün bu meseleler üzerinde varılan kararlar çeşitli değerlendirmelere tabi tutulmuştur.

Lozan'da kararlaştırılan hususlardan bir kısmı daha sonra değiştirilmiştir. Kıbrıs, Boğazlar ve Hatay meseleleri gibi.

Lozan gibi pekçok mevzu vardır ki bugün aydınlarımızın ya dikkatini çekmemektedir, ya da yanlış kanaat sahibidirler. Yıllardır telkin edilen gayri millî kültür, değişik kültür şekillerini Türkiye'de teşekkül ettirmiştir. Dolayısıyla münevver kitlesinde de değer ölçüsü farklılıkları meydana gelmiştir.

Biz şuna inanıyoruz: Başta Lozan olmak üzere, çeşitli meseleler üzerindeki tabuluk, bilirmezlik ve gizlilik örtüsünü kaldırdığımız zaman, en hayati problemlerimizin açığa çıktığını ve buhranımızın temel sebeplerini öğrenmiş olacağız. İnsan şuuru için, birşeyin gizli kalacağını ummak ve bundan fayda temini cihetine gitmek boşuna gayret olduğuna göre, on yıl, yüz yıl veya bin yıl sonra en gizli hakikatler su yüzüne çıkacağına göre gerçekleri gizlemek boşunadır. Türkiye için, Lozan'ın da tabu olmaktan çıkması zarurîdir. NATO'nun nasıl bilinmesi icabediyorsa Lozan da bilinmelidir. Gelecek sayımızdan itibaren, bugün siyasî hayatımızı ilgilendiren maddelerinden başlamak üzere, Lozan üzerindeki örtüyü kaldırıyoruz. Açıklayacağımız konular şunlardır:

- 1 — Lozan'da Kıbrıs ve 12 Adalar.
- 2 — Lozan'da Patrikhane ve azınlıklar.
- 3 — Lozan'da Boğazlar.
- 4 — Lozan'da Batı Trakya.
- 5 — Lozan'da Tazminatlar.
- 6 — Lozan'da Musul - Kerkük Meselesi.

— HAFTAYA BEKLEYİNİZ —

«Âyetlerimizi yalan sayanları, biz, bilemeyecekleri nokta (lar)dan (istidrac ile) derece derece (yavaş yavaş) helâke yaklaştırırız.

«Ben onlara mühlet veririm. (Onların iplerini uzatıveririm!)

Benim, lütuf yüzünden kahrın (tahammül edilemeyecek kadar) çetindir.» (37)

İstidrac, lügatte, bir şeyi derece derece çıkarmak veya indirmek demektir. İslâm istilahında ise, bir insanın günahını artık ça ve azgınlığını devam ettirdikçe Allah'ın (C.C) ona, nimet kapılarını açması ve onu dünyada nice izzet, ikbal ve makamlara çıkarmasıdır. Bu kimse bütün bu nimet ve ikballeri kendi kahramanlığına ve çalışmasına bağlar. Allah'a şükretip tevbe etmeyi ve tevazuu unuttur. Gurur ve kibrini artırır, kötülöklere daldıkça dalar. Günahları derece derece çoğalır. Çoğaldıkça da derece derece Allah'ın gazabına yaklaşır. Nihayet Allah (C.C), ansızın onu yakalar ve en şiddetli azâba düçar eder.

Bir çok nimet ve hayırların insanı azdırdığı ve o insan için, istidrac yoluyla, azâbın çoğalmasına vesile olduğundan Hz. Ömer (R.A) İran Kisra'sının hazineleri Medine'ye ganimet olarak getirilince, Allah'a şöyle iltica etmiştir: «Allahım. Bu hazinelerin istidrac olmasından sana sığınırım.» Bu hususta Kur'an-ı Kerim şöyle buyurur:

«Onun için bunlar (ağzınlar) kendilerine ne hatırlatıldı, öğüd verildiyse onları unutunca üzerlerine herşeyin (her zevkin ve her nimetin) kapılarını açtık. Nihayet kendilerine verilen o şeyler (o genişlik ve serbestlik) yüzünden (tam şımarıp) ferahladıkları vakit de onları ansızın tutup yakalayiverdik ve artık o anda onlar bütün ümitlerinden mahruz kaldılar.» (38).

MUCİZE İLE HARİKALAR ARASINDAKİ UMUMİ FARKLAR :

Mucize ile diğer harikulâdelikler arasındaki farkları, umumî olarak, dört grupta toplamak mümkündür.

1. Mucize, ancak, nübüvvet ve risalete mazhar olan zat tarafindan izhar olunur.

Yalan yere nübüvvet iddiasında bulunan kimse, ya arzusunun uygun hiç bir harika gösteremez. Yahut onun izhar edeceği harikamın bir benzerini başkaları da gösterebilir ve böylece o

kimsenin yalancı olduğu anlaşılır.

2. Mucize, nübüvvet iddiasında bulunan zatın davasına ve

3. Mucize, ekseriya, halkın istekleri üzerine izhar olunur ve «Bunun bir mislini de siz getirin» denildiği halde, hiç kimsenin buna gücü yetmez.

4. Mucizeyi izhar eden zat her türlü üstün ahlâk ve yüce sıfatlarla muttasıf olur. Aslâ, kendi şahsî menfaatlerini gözetmez. İnsanlığı uyandırmaya çalışır. Herkese hidâyet ve saadet maksadına uygun olarak zuhur eder. Mucize teknik, fennî ve sair hiç bir sebebe bağlı olmaz.

Kısacası; peygamberlerin elinde zuhur eden her mucize bir harikadır. Fakat, peygamber olmayan kimselerin gösterdikleri harikalar mucize olamaz.

Belli sebepler ve teknik bir takım vasıtalarla yapılabilen ve insanların büyük çoğunluğu tarafından garip karşılanan bazı şeyler böyledir. Gökte uçan dev tayyareler, denizlerde yüzen dev gemiler, aya çıkan füzeler, çok uzak mesafedeki insanların birbirleriyle telefon vs. aracılığı ile konuşabilmeleri ve günümüzde görülen pek çok garip icad ve keşiflerin hiç birisi harika ve mucize sayılmaz. Zira bunların tahakkuku belli bir takım sebeplere dayanır, insanların karşılıklı yardımlaşarak çalışmasına ve maddeye muhtaçtır. Başka insanlar da aynı sebepleri temin eder ve aynı şartlar altında çalışırsa, onlar da bu şeyleri yapabilirler.

(Devamı var)

(37) El-A'raf Sûresi, âyet. 182, 183.

(38) El-En'am Sûresi, âyet. 44.

millet bünyesini
çürüten zehir

ALKOL

Bugün Hindistan'da ineği ilâhlaştıran zihniyet ile asırlarca evvel içkiyi ilâhlaştıran zihniyet arasında hiçbir fark yoktur. Hepsî de aynı emperyalist kültürün değişik yaşama şekilleridir. Zaten emperyalist ideolojiler tatbikatta farklı görünse de insanı hiçe saymada, onun tabîî ve ideolojik yapısının zaruretlerini inkât etmede birleşirler.

Sağ ideoloji ise; insan yapısının zaruretlerine tam uyduğundan, ona ilmi bir yaşayışı hediye ettiğinden ve üzerinde Hak' kın hakimiyetini kurduğundan tatbik edildiği zamanlarda insanlık huzur içinde olmuş, şerefli bir hayat sürmüştür.

Alkol sıkıntı dağıtır mı? İnsanı neşelendirir mi?

Alkol görünüşte sıkıntıyı, üzüntüyü dağıtır. Fakat bu geçici olduğu gibi her heyecanı sıklan ve bunu uzunca bir müddet kendisine dert edinen kimse zaten hasta demektir. Alkolle sıkıntı dağıtan kimseler daha ziyade PSİKOPAT'lardır.

«Bazı müellifler bir kısım PSİKOPAT'larda devir devir bir sıkıntı nöbeti geldiğini, bundan kurtulmak için alkole baş vurduklarını, ondan sonra alkol iptilâsının şiddetlendiğini ileri sürerler.» (23)

Alkol sıkıntıyı geçici bir zaman dağıttığından -ki o zaman içinde insan daha önce gördüğümüz gibi hastadır- sonradan alışkanlık yapar. Bu ise o şahsın alkolizme düçar olması demektir.

İçki insanı neşelendirir, fakat bu da geçicidir. İçki içen insan bir manyaklık nöbeti geçiriyor demektir ki, hastalığa işarettir. İçkinin verdiği neşelenme, bir manyağın neşelenmesinden farkıdır. Neşelenmek için hasta olmaya lüzum yok herhalde. Neşelenenim diye hasta olmak en azından deliliktir, gericiliktir. Bu şuna benzer: İstanbul'dan, Ankara'ya gitmek için otobüs varken, yayan gitmektir. Yani ilmi yaşamamak, ilim ve tekniğin çıkardığı imkânlardan faydalanmamak, miskinliğin, uyuzluğun, velhasıl gerçek gericiliğin ta kendisidir. Neşelenmek için içki içmek yani hasta olmak...

Ferdin neşelenmesi ve üzülməsi milletin kurtuluşuna ve ya onun batışına bağlıdır. Hele hele milletin ve onun ideolojisinin avaklar altında olduğu bir devirde içki ile neşelenmeye

kalkmak en azından milletle alay etmek olduğu gibi millet düşmanlarının oyununa gelip maşa durumuna düşmektir.

Derler ki: İçkiyi muayyen bir müddet içtikten sonra bırakırım, veya uzun müddet içtikten sonra insan içkiden kurtulur mu? Bırakırsa ne olur?

Bu her zaman mümkün olamamaktadır. Batağa batıp ta çıkmak istedikçe daha derine batan insan gibi, sen içkiyi bırakırsın ama içki seni bırakmaz.

Daha önce gördük ki insan içkiyi bıraktıktan sonra Delirium tremens gibi bir takım hastalıklar ortaya çıkmaktadır. Bu hastalıkların ortaya çıkması demek; ferdin «deli» damgası yiyerek cemiyetten tecridi demektir. Ferdin böyle bir hale düşmesi onun için ruhi bakımdan halkın «zırdeli» dediği akıl hastalığı tipine doğru gidişidir.

Alkol alışkanlık yapan bir zehir olduğundan muayyen bir müddet içip de muayyen bir zaman sonra bırakmak her şahıs için mümkün olamamaktadır.

Görülüyor ki, millet düşmanlarının iddialarının dayandığı ilmi bir delil yoktur. Beynelmilel Yahudiliğin ve içimizdeki ajanlarının uydurduğu ve içki içmemek medeniyetsizliktir, gericiliktir, v.s. gibi safsataların hepsi yalandır. Hainliklerini gizlemek içindir.

Bugün alkollü içkiler gibi gerici faaliyetlerle mücadele «Yeşilay» derneği v.s. ile olmaz. Bu tür faaliyetler alay mevzuu olmaktadır. Millet düşmanlarının senelerden beri yaptıkları darbeler sonucu milletimiz ideolojisinin çizmiş olduğu yaşayıştan ayrılmaya yüz tutmuştur. Aynı millet düşmanı milletimize daha doğrusu gayri millî ideolojilerin tutsağı haline getirilmiş aydın kitleye «Yeşilay» sahte kurtuluş reçetesi olarak göstermiştir.

Alkollü içkilerle yapılan mücadeleyi ideolojik mücadele sahasına kaydırmadığımız müddetçe muvaffak olmuş sayılmayız. Alkolün ideolojik karakterini tesbit etmezsek mücadelemiz kısır bir mücadele olur. Nitekim daha önce de söylediğimiz gibi alkolün ilmi metodlarla yaptığı tesir ortaya çıkarılmasına rağmen, insan ve cemiyet onun zararlı tesirinden kurtulamamıştır.

Dünya tarihi ideolojilerin kavgası tarihidir. Bu kanun beşerî hadiselerin kanunudur. İki insan arasında çıkan hadiseden tutun da milyonlarca insan kitlelerinin arasında çıkan harplere kadar her hadiseyi ancak bu kanun aydınlatır.

İdeolojiler çarpışırken çeşitli vasıtalar kullanırlar. İşte alkolde emperyalist ideolojilerin tahrip vasıtasından ibaret zehirli bir maddedir.

(Devamı var)

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Millî Devlet Şehid Kanlarının Bedelidir

MILLÎ DEVLET BİR TOPLUMUN MİLLET HALİNDE BULUNUŞUNUN ZARURÎ NETİCESİDİR

Millî devleti, milletin devleti olarak tarif etmek mümkündür. Bu, millî devletin, bir ailenin, sülâlenin veya sınıfın devleti olmadığını gösterir. Tekrar ifade edelim ki, millî devlet bir toplumun millet olma anından sonra doğar. Ve topluluğun millet olması ölçüsünde, millî devlet de çeşekkül eder. Tarih toplumların millet olmasına bağlı olarak millî devletin varoluşuna şahitlik etmektedir.

Aynı kesinlikle, bir toplumun millet olma vasfı kaybolmuşsa, millî devlet yerini, gayri millî devlete bırakır. Bu, millî devletin kaybolması demektir. Bazı hallerde ise, toplumun millîliği zayıflar yahut, toplum başka bir toplumun maddî veya manevî tutsağı haline gelirse, millî devletin çözülüşü ölçüsünde, devlet gayri millî hale gelir. Artık ortada dövuşen iki devlettir. Bu son durumu en açık haliyle, mağlûp toplumlarda görürüz. Mağlûp olan toplumun devleti, hâkimiyeti, galip toplumun devletine bırakır.

Türkiye'nin durumu bugün, yukarıdaki ihtimallerden sonuncusuna uymaktadır. İki asırdan beri hayatımızda görülen çözülme, aydınlar arasında tesirleri acınacak hale gelen millîlik, devleti gittikçe gayri millî tesirlerle doldurmuştur. Bugün gayri millîlik son haddini bulmuş bulunmaktadır.

Millî devleti, toplumun millî oluşu süresine bağlı gördüğümüze göre, toplumların tarihi akışını kısaca göz atmalıyız. (4)

TOPLUMLARIN TARİHİ AKIŞI

Gerek madde ve gerekse hayat incelenince, kesin bir gerçeğe karşılaşırsınız. Gerek hayat ve gerekse maddenin değişik tezahürleri, netice itibariyle mahdut sayıda yapı taşlarından inşa edilmiştir. Fizikğin bildirdiği 96 element, insan hayalini aşan, varlıklara vücut veriyor. Hayatın yapı taşı olarak kabul edilen karbon, oksijen, hidrojen ve azot elementlerinden canlı varlık yaratılıyor.

Ancak bu mahdut elementin varlığına rağmen canlı varlıklar sayılamayacak kadar çok ve birisi, diğerinin aynı değil. Ne bir karınca diğerine, ne de bir yaprak diğerine benziyor.

Aynı neviden bulunmalarına rağmen aynı nevinin varlıkları sonsuz farklılıklar gösterirler. Zira her varlık, dahil bulunduğu nevinin umumî vasıflarını taşımakla beraber, biz zat kendi varlığını teşkil eden hususiyetlere de sahiptir.

ŞAHSİYET

Bu gerçek sadece canlı ve cansız

varlık alemine has bir kanun değildir. Bu temel gerçek, insan topluluklarında da hükümandır. İnsanın yer yüzünde görülmeğe başladığı andan beri gelip geçen insanlar ve insan toplulukları da bu özelliği gösterir. Her ferd bir ana babanın çocuğu, belli bir kavminin evladı, belli bir inancın sahibidir.

Ferd, insan olmak gibi genel bir neviye ait olduktan başka, maddî ve manevî hususiyetlerini borçlu bulunduğu müsterek bir cedde, (yani kavme) ve kendisini iradî olarak bağlı hissettiği müsterek bir inanca bağlıdır. Ancak bütün bu iradî, hissi ve tabii bağlarla bağlı olduğu genelliklerle birlikte, her fert kendini şahsiyet yapan maddî ve manevî hususiyetlere de maliktir. Özetle fert; hem insan, hem bir milletin en küçük parçası, hem iradî bir topluluğun (ümmetin) azası, hem de başlı başına bir varlıktır. Bir dalda toplanan çiçekler, aynı çiçek çeşidindedirler. Fakat her bir çiçek ayrı bir varlıktır.

MİLLİYET

Fertler, aynı kavmin müsterek maddî ve manevî hususiyetlerini taşıdıkları kadar, kendilerini fert olarak var kılan hususiyetler itibariyle farklılıklar arzederler. Buna uygun olarak kavimlerde aynı nevinin (yani insanın) vasıflarını taşıdıkları kadar, birbirinden ayrı kavmi hususiyetlere malik bulunurlar. Meselâ; Sakson, Cermen, Fransız, Slav, Türk Arap kavimleri bir birinden maddî ve manevî hususiyetleri itibariyle farklıdır. İşte bu farklılık, bir toplumun, diğer insan topluluklarından farklı bir varlık olduğu suurunun yerleştiği, şahsiyetin tamamlanmış olduğu tarihte anda millet olma hadisesine temel teşkil eder.

Canlı varlıkların uyduğu kesin bir kanun vardır. Bu kanun nevinin devamı içgüdüdür. Topluluk halinde yaşayan bütün canlılarda bu içgüdü az veya çok vardır. Bir tavuğu, civcivi korumak üzere, av köpeği ile pençeleşmeye sevk eden bu içgüdüdür. Allah'ın bütün canlı mahlûkuna verdiği bu kuvvet, cemiyetlerde kaybolmağa yüz tutarsa toplum suuru zayıflar.

MİLLET OLUŞU

İşte bu hissin azlığı veya çokluğu, bu hissin kesin bir irade haline gelmesi veya gelmeyişi, topluluğu sürü olmaktan çıkarır, millet haline getirir. Aynı kavme mensup olan fertler arasında beraber yaşama arzusu bir ideal haline gelince millet doğar.

MİLLİLİĞE DOĞRU YÖNELİŞ

İnsan nevinin farklı bölünüşleri, yani kavimlerin millet olmaya doğru gidişi durmaz. Bir çocuğun, gençlik çağına ve olgunluğa doğru yönelişi nasılsal bir hayat zarureti ise, kavmin

şahsiyet kazanmaya doğru gidişi de tarihin bir zaruretidir. Kavmin millet haline gelişi, kolay olmaz. Kavim kendini bir ideale sevk edecek sosyal, ekonomik ve ideolojik hazırlıkların, mücadelelerin ateşinden geçer ve şahsiyet hedefine doğru seyr eder.

Nasıl ki, bir çınar ağacının tohumu, istikbalin ulu ağacının ufak, tek kat muhtemel bir modeli ise kavim de, milletin tohumudur.

Millet, kavimde mevcut maddî ve manevî hususiyetlerin inançla, kültürle, örfle ve aksiyonla katı şeklini aldığı ve belirlediği şahsiyet halidir. Ancak bu şahsiyete varış bir anda vücut bulmuş değildir. Millet: tarihi bir oluşturmaktır. Bu var oluş, süreci kavmin maddî ve manevî hususiyetlerine aykırı bir yön takip edemez. Kavimlerin, buhrana düşen milletlerin şahsiyetlerini bulma yönü zarurî olarak millet haline gelmektedir.

mişti. Türk milleti o zamandan bu ana kadar, Hristiyanlık, Budizm v.s. gibi enternasyonal hayat nizamları karşısında müsbet bir tercihte bulunmamıştır. Ancak İslâmı kendi hayat nizamı olarak seçmiştir.

Hemen belirtmeliyiz ki; insanlığın milletlerin ve ferdin bütün buhranlarını çözmekte başarısı sabit olmuş, rakip tanımayan, yegâne haklı bir hayat sistemi olarak İslâm, milletlerin nihai hedefini teşkil ediyor. Milletler farkına varmadan İslâmın ilân ettiği gerçekleri tasdikle meşguller.

Özet olarak kavimlerin ve buhrana düşen milletlerin tarihinde birbiri arkasına iki zarurî tekâmül süreci bulunmaktadır. Birincisi tam millîlik, ikincisi İslâm... Birincisi, kelimenin gerçek manasında istiklâlî, demokrasiyi getiriyor. İkincisi gerçek kurtuluşu...

TOPLUMUMUZ HANGİ İNKILÂBIN İÇİNDEDİR

— Bay Toker, kendisine sorumsuzca verilen Ankara TV'si de kâfi gelmeyince ne yapabiliirdi? Elbette yapacağı tek şey; anlattıklarını kitap haline getirmeliydi. Hem imaret, hem ticaret olurdu. Fakat, bütün bu yırtınmalarınız, millî mücadeleyi gölgeleyemeyecektir, Bay Toker! Zira sizin çarpık kafa yapınıza uygun pek az insan vardır Türkiye'de...

Kavim kendisinde var olan maddî ve manevî hususiyetleri, inanç, kültür, örf ve müesseseler haline getirir ve bir cedde mensubiyet duygusu, bütün fertlerde aynı vücudun ayrılmaz parçaları olduğu suuru haline gelir ve millet olup tamamlanırken, kavim, daha genel bir hedefe de yönelir.

Netice itibariyle fertte, nev'in bekası içgüdüsi halinde kesin ve itiraz edilmez bir dayanağa sahip olan millet adını verdiğimiz toplum şekli, katı olarak belirir.

MİLLET VE HAYAT NİZAMI

Kavim Tarihi oluşumunun belli bir anında millet olma imkânına kavuşurken, kendisini çözülmesi gerekli bir başka problem de bekler. Bu problem millet haline gelen toplumun inanç, düşünce ve hareketlerini hangi temel ölçüye göre değerlendireceği sualıdır. Bu sual, kavimlerin hayatında kesin bir dönemeç sayılabilir, denebilir ki;

Meselâ Türk kavmi Oğuz Han zamanında millet olma seviyesine gel-

Bu soruya kesin cevap verebiliriz. Toplumumuz henüz tam millîleşme safhası içindedir. Dörtte üçü düşman milletlerin esiri olan, hakim olabildiği Türkiye'nin ekonomik, kültürel ve siyasi kontrolünü henüz ele geçirmemiş bir kavmin millî inkılabını tamamladığından bahsedilemez.

Millî kültürünün bütün kaynakları kurutulmuş, serveti soyulan, politikası süper devletlerin ve gizli kuvvetlerin kuyruğuna takılmış ahlâkî tarihi, örfü ve dini hergün âdice hücumu uğrayan bir millet, millî inkılabını yapmağa mecburdur. İşte, Türkiye'de millî kuvvetlerin yerine getirmeye çalışacakları vazife budur. Millî inkılâp yani kültürde, ekonomide ve politikada, hülâsa millî hayatın her safhasında, emperyalizmin bütün tesirlerini yıkıp atacak ve millîliği hakm kılacak olan büyük hareket, ancak vazifeyi sırtlanacak olan millî devlet olabilir.

(4) Yeniden Millî Mücadele Sayı: 52, Shf: 8 — 9. 26 Ocak 1971 (Devamı var)

Kültür Bakanlığının Vazîfesi

Millî Kültürü Yaşatıp Geliştirmek Olmalıdır

1000 Temel Eser hakkındaki münakaşalar geçtiğimiz hafta boyunca da devam etti. Bir taraftan, Türk Dil Kurumu Komisyon üyeleri açık lama yaparken, 1000 Temel Eser Komisyonu da kendileri hakkında, basında çıkan iddiaları yalanladılar. 1000 Temel Eser komisyonu cevabın da, Türk Dil Kurumunun, böyle bir rapor vermeye yetkili olmadığını, Millî Eğitim Bakanlığının, Komisyonu lağvetmediğini (Bakan, daha sonra lağvettiğini açıklamıştır) ancak Bakanlığa bağlı diğer komisyonlarla birlikte 9 Haziran 1971 tarihinde faaliyetlerinin durdurulduğunu, THA'nın ise çok eskiden olmuş bir hadiseyi, Türk Dil Kurumunun raporuyla birleştirmek suretiyle, bulanık su da balık avlamak istediğini belirtti. Yine mecliste konuşan bir milletvekili Türk Dil Kurumu komisyonunda rapor veren kişiler arasında Tahsin Saraç gibi komünistlere yataklık yapmak suçundan yargılanan, kimseler bulunduğunu söyledi. Karşılıklı suçlamalar devam edip giderken, işin içine basın da karıştı. Öyle çiy suçlamalar oluyordu ki tiksiniyorsunuz. Sadece karşı tarafı suçlamak için her türlü boyaya giriliyordu. Bunlardan birisi; adını tenkit ediyordu. Ne demekmiş 1000 Temel Eser diye. Saki bütün temel eserler 1000 tane midir, diye. Daha başka temel eser yok mu diye... (14 Temmuz 1971 Cumhuriyet, Oktay Akbal). Eğer bu iddiayı, Cumhuriyetin yazarı inanarak ve ciddi ciddi yazdı ise, hakkında hüküm vermek size ait... Bunu inanarak değil de sadece karşı tarafı itham etmek ve laf kalabalığına getirmek için yazdı ise -ki, böyle olduğu gün gibi meydandadır- o zaman da onun hakkında hüküm yine size aittir.

1000 Temel Eser hakkında yapılan tenkitler, hep aynı cinsten ve hepsi de bir ard niyetin ifadesi... Yoksa millet namına, milletin kültürü namına, millî değerler namına yapılmış bir tenkide rastayamazsınız. Hep artık ne manaya dediği herkes tarafından bilinen devrimcilik, ilerilecilik, usculuk, insancılık... cılıklar ve ...culuklar adına tenkitler... tenkitler... 1000 Temel eseri biz de tenkit ettik, fakat bunu yaparken ölçünün, milletin ideolojisi ve ondan fıskıran millî kültür olduğunu hatırimızdan çıkarmayarak. 1000 Temel Eser içinde, gericiliği, belli yazarlara övgüler varmış. Kimmiş bu gericiliği belli yazarlar? Bu kadar amiyane bir tabiri rapor hazırlamak ve bu kadar günlük politika çirkefinden teşekkül etmiş ve en hızlı millet düşmanlarının itham vasıtası olan bir sloganın, sözümona ilim adamlarından meydana gelmiş bir komisyon tarafından itham vesilesi olarak kullanılması Türk Dil Kurumu gibi gayri mesul bir teşekkülün gerçek kimliğini ortaya çıkarmaktadır. Bir Peyami Safa'nın, Yahya Kemal'in, Faruk Nafiz'in gerici olması herhalde Marxist olmamasından ileri gelmektedir.

Eğer Peyami Safa da eserlerinde Marxist teoriyi yermemiş olsaydı, insan bünyesi ve ruhuyla Marxın te zat teşkil ettiğini acı bir üslupla tahlil etmiş olmasaydı, o zaman ne gerici olacaktı ne de Atatürk düşmanı... Ama Türkiye'de yahudinin sadık kölesi öyle bir basın ve öyle teşekküller vardır ki bunlar karşısında millî kültürü korumak, milletin ideallerini savunmak gerçekten bir millî mücadele ile mümkündür. Bey-

Yukarıdaki resimde Şinasi Orel ve Talat Halman görülüyor.

nelmil millet düşmanları, yürüttükleri psikolojik harpte, hiçbir ahlâk ölçüsü tanımadan hücum ederken oturup beklemek ve düşmanın lütuflarını nimet bilmek ancak ölümü hazırlar. Millî Eğitim mensupları, bu harpte ön safta çarpışmaktadırlar. Düşman, hiç olmazsa yanıltmak, yoldan saptırmak, yanlış yolları telkin etmek suretiyle her türlü hileye baş vurmaktadır. Bunlar karşısında, millî kültürü korumak, millete dayanmakla mümkündür. Düşman azamî gayretle, mesulleri millettten koparmanın yollarını aramaktadır.

1000 Temel Eser içinde

«ONBİN YUMRUK TÖRENİ

—Şehit Taylan Özgür ODTÜ'de— Bir gencin töreniydi, polis kurşunuyla öldürülmüş, Güneşi yansıyordu onbin yumruka» (Devrim, 4 Kasım 1969, F. Hüsnü Dağlarca)

tipinde tahrikçi şiirler neşredilseydi o zaman tenkit edilmeyecekti. Ama Yahya Kemal'in 26 Ağustos sıcağında vatan kurtarma mücadelesinde can veren Mehmetler için söylediği,

«Şu kopan fırtına Türk ordusudur Ya Rabbi, Senin uğrunda ölen ordu budur, Ya Rabbi, Ta ki yükselsin ezanlarla müeyyed namın, Muzaffer et, çünkü bu son ordusudur, İslâm'ın.»

kitalarının meydana getirdiği kitaplar çıktığı için dayanamıyorlar.

1000 Temel Eser, mücerred olarak değerlendirilirse, gayesi itibarıyla milletin kültür yapısına hizmet edecek olan bir teşebbüstü. Bu teşebbüsün ne derece gayesine ulaştığı münaka-

şaka edilebilir. Niyet samimî olmak şartıyla, bütün eserler üzerinde iyi veya kötü bir eserdir, diye fikir yürütülebilir. Hatta bütün eserler itham edilebilir. Ama sadece, bir mesele üzerinde, spekülasyon yapmak ve plis niyetleri için mesele istismar edilmek istenirse, o zaman ilk karşı çıkması gereken kimse, o müessesenin baş mesulüdür. Bir bakan, bir genel müdür v.s. Zira bir takım, gizli niyetli nifakçıların

lanacağı tahmin ediliyor. İsminden de anlaşılacağı gibi, Kültür Bakanlığının millî kültürün gelişmesine yardımcı olacağı sanılmaktadır. Gerçekten de Kültür Bakanlığının kuruluşunu bu hususiyetlerini göz önünde bulundurarak tebrik etmemek mümkün değil.

Edebiyat, hukuk, sanat, tarih ile ilgili millî kültür eserlerinin, kütüphanelerin tozlu köşelerinde küflen-dikeri veya birkaç müsteşrikin yolda bir veya birkaç kere yokladığı bir gerçektir. Şimdiye kadar iktidarların lakaydsıdır ki, Anadolu'da ecdadımızın yaptırdığı binlerce sanat eserini yokoluşa sürüklemiş, yıkılmaya terketmiş, unutturmuştur. Tarih vesikalarının depolandığı arşivler, küf kokularından içine girilemez hale gelmiştir. Bunların teker teker araştırılıp, diri, yaşayan müesseseler haline getirilmesi bir devletin en başta gelen vazifelerindendir. Bir millet yaşayacaksa, tarihe kök salmış müesseseleriyle yaşayacaktır. Aksi halde, durmadan dışarıdan müessese ithal eden, olmayınca değiştiren, o da olmayınca bir başka yerden adapteye çalışan devlet haline gelir. Eğer araştırılırsa, hukuk, toprak rejimi, sanat tekniği vs. hakkında kendi bünyemize mahsus müesseseler bulunacaktır. Bu sayede, başka milletlerden aktarma yapıyoruz aşağılık psikolojisi de yeni yetişen nesillerden kaldırılmış olacaktır. Bize düşen vazife, eskiyi araştırmak, hâlâ milletin bünyesinde çeşitli şekiller altında yaşayan müesseseleri yine millî ruha uygun tarzda islah etmek ve kitleleri eğitmektir. Şuna inanıyoruz ki, Tanzimat'tan beri dışarıdan kopye sistemlerini millete empoze edilmeye çalışıldığı kadar, milletin kendi bünyesinde yaşadığı müesseselerin ihyasına çalışılırdı, bugünden çok daha verimli neticeler alacaktık. İşte yeni kurulan Kültür Bakanlığı böyle büyük bir mesuliyetin altındadır. Kültür Bakanlığının bu tarz çalışmasıdır ki, Süleymaniye, Beyazıt, Devlet Kütüphaneleri ve mahallî kütüphaneler de kimsesizliğe terk edilmiş unutulmuş binlerce eser gün ışığına çıkaracaktır. Birkaç tane müsteşrikin incelemesine münhasır kalmış eserler, milletin kültürüne yeniden kazandırılacaktır. Yazı değişimi dolaşısıyla okunamaz hale gelen çeşitli konulardaki eserler, kurulacak enstitüler vasıtasıyla yeni nesillere aktarılacaktır. O zaman milletin evladı, bir takım sapık fikirlere kapılmayacak, kültür boşluğundan istifade eden boş zihin avcıları emellerine ulaşamayacaklardır.

Bütün bu işlerin yapılması için, okulundan mezun olduktan sonra maalesef değerlendirilemeyen fakülte mezunları değerlendirilebilir.

Türkooji, Edebiyat, Tarih, Hukuk, Felsefe, Sosyoloji fakülteleri herhalde önce kendi milletimizin bünyesini tahlil etmelidir.

KÜLTÜR BAKANLIĞI BÜYÜK BİR YÜKÜ YÜKLENECEK

1000 Temel Eser üzerine basında münakaşalar devam ederken, Kültür Bakanlığının kurulduğu ve başına Talat Halman'ın getirildiği açıklandı. Bir müddet sonra başka bazı kurutuşlarla birlikte, 1000 Temel Eser Komisyonunun da bu bakanlığa bağ-

Fatih Sultan Mehmed Armağanına Katılan Hikâye «Vatan Sağolsun»

Cahit Şifa Tecimer

İki Türk zabiti tepenin yukarısına doğru hızla at koşturuyorlardı. Üzerlerinde eski fakat temiz bir asker elbisesi, ayaklarında altı delik potinler vardı. Tepenin üzerindeki köye vardıkları zaman güneş iyice yükselmisti.

Hızla iki zabitin köylere geldiğini gören kadın kız çocuk köyün girişinde toplanmış bakışıyorlardı. Oğlunu, efendisini savaşa yollamış anaların yürekleri korkuyla çarpıyordu. Zabıtlar, köye mutlaka kötü bir haber getirmiş olmalıydılar. Ya Fadime Nineye başın sağolsun, ya da Ayşe Bacıya kocan sizlere ömür deyivereceklerdi. Herkesin gönlünden geçen aynı şeydi. Kimsenin ağzını bıçak açmıyordu. Zabıtlar kalabalığın önünde durunca, köyün yağlı ve Gazi Muhtarı bitkin bir şekilde duran zabıtların yanına yaklaştı ve «Hoş geldiniz, atlarınızdan inip biraz dinlenseniz...» dedi. Zabıtlardan biri cevap verdi «Sağol baba, bizim tez dönmemiz lazım. Muhtar arıyoruz.» «Buyrun benim. Biz asker toplamaya geldik. Etraf köylerden toplayabildiğimiz yirmi kişi kadar Aşağı Güzelyurt köyünde bizi beklerler. Acep bu köyde var mı? Harbe gidebilecek delikanlı. İhtiyar muhtar içini çekti. «Ah oğul ah! Köyde erkek namına kimse kalmadı. Cepheye ben gidiyorum, beni geri savuyorlar. Ama hâlâ savaşılabılır, düşmanı alının ortasından vurabilirim, beni götürün.» Zabıt üzgün bir şekilde başını salladı. «Hayır baba dedi. Sen köyde kal. Bize namazlarında dua et yeter» Muhtar kendisinden başka köyde kimsenin olmadığını söyleyince zabıtlar anasını yitirmiş yetimler gibi boyunlarını büküp gözlerini sonsuza diktiler. «Biz gidiyoruz baba, bütün bir milleti ıdırıp içinde bırakan, yavruları yetim, bacıları efendisiz bırakan asırlık düşmanlara karşı cenge gidiyoruz.» Zabıtlar atlarına atlamışlardı ki o anda bir ses duyuldu, «Durun ben varım, ben geleceğim» zabıtlar oldukları yerde mihlanmış gibi kaldılar. Bütün gözler sesin sahibine çevrildi. Muhtar: «Delilik etme Şahin, sen 15 yaşına basmış bir çocuksun» dedi. Çocuk haykırdı. «Hayır Ahmet emmi, ben çocuk değilim artık. Kalbim millet aşkıyla yanıyor. Her gece rüyalarım şehit babam, ağabeyim giriyor. Onların in-

tikam feryatları kulaklarımda gınlıyor. Ben duramam gayri. Gitmeliyim, intikam almalıyım.» Bu esnada meydanda toplanan kalabalık arasından, yaşmağı düşmüş, perişan şekilde bir kadın koşarak geldi. Şahin'in ayaklarına kapandı. Bu Şahin'in anasıydı. «Bırakmam Şahin'im. Yavrularımı, kardeşlerimi kaybettim. Onların acıları zaten yaktı beni. Bir de seni kaybetmek istemem, hayatta yapayalnızım. Bana sendin destek. Ne olur gitme, gitme oğul şu garip ananı yalnız bırakma» Şahin kükremiş aslan gibiydi. O anda ana, ev onun için hazırlanmış a testi sanki. Fakat yine de anasının gönlünü almalydı. Ruhunun büyüklüğü anasına olan sevgisi onu dizleri üzerine getirdi. «Ana, anam benim dedi. Ağlama vatan için ağlamak hiçbir şey biletmez, mücadele etmek, harbetmek en azından oğlunu kaybetmek acısına dayanmalısın. Babam ne demişti ana hatırına getir. (Düşmanı bu aziz vatandan kovana kadar savaştık, gerekirse milletimiz uğrunda canımızı feda ede-

z.) Harbe giderken alnımdan öpüp (Biz şehit olursak yerimizi siz doldurun, öcümüzü almazsanız hakkımız haram olsun) dememiş miydi ana» ak saçlı ihtiyar kadın bitkin ve çaresiz bir şekilde «He öyle demişti oğul dedi» Lâkin anacığı; ana kalbini bilemezsin sen. Ama vatan için vatan için bu son acıya dayanmalıyım oğul. Gel sen bir defa alnından öpeyim.» Gözünden yaşlar yağmur gibi boşanıyordu. Şahin ağlamamak için kendisini zor tuttu. Ne de olsa hayatının baharında henüz bir çocuktuk. Çevik bir hareketle anasının eline sarıldı ve defalarca öptü. «Hakkını helâl et ana dedi.» Bu manzara karşısında meydandakilerin gözü ya garmıştı. Herkes bir müddet evvel yaşadığı aynı sahneyi yeniden yaşamışçasına ağlıyorlardı. Muhtar ve zabıtlar da ağlayanlar arasındaydı. Şahin anasının ve muhtarın elini öptükten sonra muhtarın tavsiyelerine muhatap oldu. «Haydi yolun açık olsun, bileğin sağlam olsun oğul, on gâvurdan az öldürürsen verdiğim emekler haram olsun. O anda Şahin bir zabıtın atının tertine atıldı. Zabıtlar atlarını mahmuzladıkları zaman Şahin döndü, elindeki ata yadigarı dolma tüfeğiyle kalabalığı selâmladı.

Zabıtlar Güzelyurt köyüne vardıkları zaman vakit ikindiye yaklaşmıştı. Genç Şahin köyde toplananlara baktı hepsi de kendisi gibi 15-17 yaşları arasında delikanlılardı. Genç Şahin köydeki delikanlı neferlerle tanıştı. İçlerinde bir tek kendisinin silahı bulunduğunu üzüntü içinde

farketti.

Köyden şehre akşama doğru hareket ettiler. Şahin yol arkadaşları Cengiz'le kafilenin en arkasından geliyordu Cengiz «Şahin dedi ikimiz de aynı cepheye düşer miyiz dersin» Cengiz, «Herhalde düşeriz», «Eğer ikimiz aynı cepheye düşersek öteki alnı silasına haber iletisin olur mu?» Şahin «olur» diye cevap verdi. Senin köy ne yanda?» O sıralı beklediğimiz Güzelyurt köyünün ilerisinde, hanı bir nehir var ya onun hemen kıyısında. Ya sizin köy?» «Bizim köy de Güzelyurt köyünün güneyindeki Tepebaşı köyü.» sustular. Kafile şehirdeki askerlik şubesine teslim oldular. Oradan bir trene dolup İstanbul'a hareket ettiler. Kan ve ölüm çemberinin en dar olduğu Birinci Dünya harbi... Ve I. Dünya harbinin viran İstanbul'a. İki gün sonra nihayet bu viran şehre ulaşabildiler. Yol kenarlarında bakımsız, yoksul ve yetim köylüleri görünce şehirdeki intikam volkanı iyice alevlenmiş ve yolda harpten dönmeyceklerine dair and içmişlerdi. Mutlaka intikam alınmalıydı. İstanbul'un bakımsız sokaklarından geçip silahlarını aldıktan sonra Çanakkale'ye sevk edildiler.

Çanakkale Boğazından günlerdir su yerine kan akıyor. Top, tüfek, ve mitralyöz sesleri aasında onları aşan bir ses tonuyla acı feyâtla yükseliyordu. Lâkin Müslüman Türk'ün semalarında yankılar yapan Allah Allah naraları askerî coşturuyordu.

Vardıkları gün genç yigitler cephenin güneyine yerleştirilmişlerdi. Cengiz ve Şahin yan yanaydılar. Şahin siperin yanına uzandı; «Hakkını helâl et Cengiz dedi ve kıgladan verilen mavzerini düşmana doğru çevirdi, ateşledi. Fakat kenardan bir ses geldiğini işitince doğruldu. Da ha çok erken değil mi oğul, buraya ölmeye gelmediniz, düşmanı öldürmeye geldiniz. Fakat icabederse ölmenecektir. Şahin sesin geldiği tarafa döndü, babayığit bir çehreyle karşılaştı «beni bağışlayın, beni bağışlayın baba dedi, bilmiyordum.» Adam devam etti, ciyl siper al sonra kâhpe düşmana kuş gibi avlanırsın.» «Beni bağışlayın baba, bilmiyordum, söylediginiz için Allah razı olsun.»

Düşman güney ve kuzeydeki cepheleeri zorlayarak mermileri, gülleleri göğsüne hedef edercesine imanla savaşıyor bu çemberi kırmak, parçalamak istiyordu. Bunun için düşman kuvvetleri iki koldan saldırıya başlamıştı. Türk siperlerinde top sesleri Mehmetçik'in Allah, Allah sedalarıyla yok oluyordu. Bu esnada Şahin döndü. «Baba ne yapalım? Bu top-

lar orduyu mahvedecek, onları nasıl susturalım? Adam bu soru karşısında Şahin ve Cengiz'e arkandan gelin deyince üçü beraber siperlerin kenarında sağ tarafa doğru gittiler Ordu çok kayıp veriyordu. Adam Şahin'e ve Cengiz'e belinden çıkardığı dinamitlerden birer tane uzattı. Siperlerin bittiği yerde küçük bir tepe vardı. Oraya doğru sürünmeye başladılar.

Türk siperlerinin ikiyüz, üçyüz metre kadar ilerisinde kurulmuş bu lunan üç top mehmetçiğe ölüm saçıyordu. Tepeden toplara olan uzaklık yüzelli metre kadar vardı. O topların yanına yaklaşmak, düşman çemberinin içine girmek ve ölümü hiçe sayarcasına düşman toplarını imha etmek gerekti. Eğer toplar susturulmazsa Müslüman Türk'ün süngü takması lazım gelecekti. Süngüye kalan mehmetçiğin çoğunun ölüme kucağı açması mutlaktı. Bunu düşünen Şahin, Cengiz ve yanlarındaki tecrübeli adam düşman siperlerine yaklaşmak istediler. Kurşunlar üzerlerinden vızıldayarak geçiyordu. Tepeden beraberce aşağıya doğru yuvarlandılar. Canlarının acıdığını hiç duymamışlardı sadece bu esnada üzerlerine yayılan ateşi acıldığını farkına vardılar. Tecrübeli adam dinamit fitilini ateşledi. «Allah milletimize seval vermesin» deyip ileri attı. Attığı dinamit hedefi bulmuş ve o anda bir top sustu. Ama tecrübeli adamın vücudu delik deşik olmuş toprak kanla bulanmıştı.

Şahin kendini zaptedemez olmuştu artık. Ölüm onun için bir başka mânâ taşıyordu artık... Düşündüğü tek şey milletin kurtulması, kahraman mehmetçiğe ölüm saçan topun susturulması ve şehadet gerbetini içmesi meselesiydi. Dinamiti ateşledi ve son defa haykırdı. «Savulun hainler, Müslüman Türk'ün imanı el el boğacaktır» diyerek dinamiti fırlattı. Aynı anda Cengiz de elindeki dinamiti topların üzerine göndermişti. Düşman askerleri şaşkına dönmüştü. İkiisi de yaralanmışlardı. Son bir gayretle toplara üzerine koştu. Oradaki makinab tüfeği yüzlerinden akan kanlar arasında düşmana çevrildiler ve tetiğe bastılar. Toplar sustu. Aynı anda Mehmetçik Allah. Allah sedasıyla taarruza geçmişti. Ön saflardan gelen birkaç asker topların yanına vardıkları zaman iki kahraman millet evladının son anıvlerini yaşadıklarını gördüler.

«Görüyor... musun... Şahin... 1 ki miiz de... ula... şama dık alaya Şahin de gülmüşü; «Aldırma Cengiz yeterki Vatan Sağolsun.»

YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Komünist Taktiklerinden Medet Ummayın

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve bunlarla beraber yirmi bir komünistin davası geçtiğimiz Cuma günü başlamıştır. Mahkemenin başlangıcı olaylı geçmiştir. «İktidar muhterisi veya vurdumduymaz politikacıların» şımarttığı, esrar toplantılarından eşkiyalığa

mek mümkün mü? Bir komünist dünyanın en fanatik ve tutucu adamıdır. Şeflerinin emirlerinden bir lahza dışarı çıkarsa aforoz ediliverir. Bizim ahbab çavuşlar da aforoz edilmek istemediklerine göre, belli taktikleri uygulayacaklar.

Güvensizlikten sonra ikinci

türlü güvenemiyoruz.» Daha sonra, mahkemenin görevsizlik kararı vermesini istemiştir. Mahkeme bunu reddetmiştir. Öğleden sonra ifadeler alınmaya başlamıştır. Duruma bakılırsa mahkemelerin epeyce uzayacağı tahmin edilebilir. Zira komünistler, mahkemeyi oyalamak için ellerinden geleni yapacaklardır.

Daha önceki sayılarımızda açıkladığımız, komünistlerin mahkeme taktikleri, meşhur eskiya bozuntuları tarafından da uygulanacaktır. Bunlar yeni mektebe giden çocukların istihası içinde, komünist literatürde neye rastladılarsa söyleyeceklerdir. Bilinen bir şey vardır. Zekâsı kıt talebeler umumiyetle, dersleri ezberlerler. Komünistler de aynı zekâ tembelliğinin müptelaları olarak, en hızlı ezbercilerdendirler.

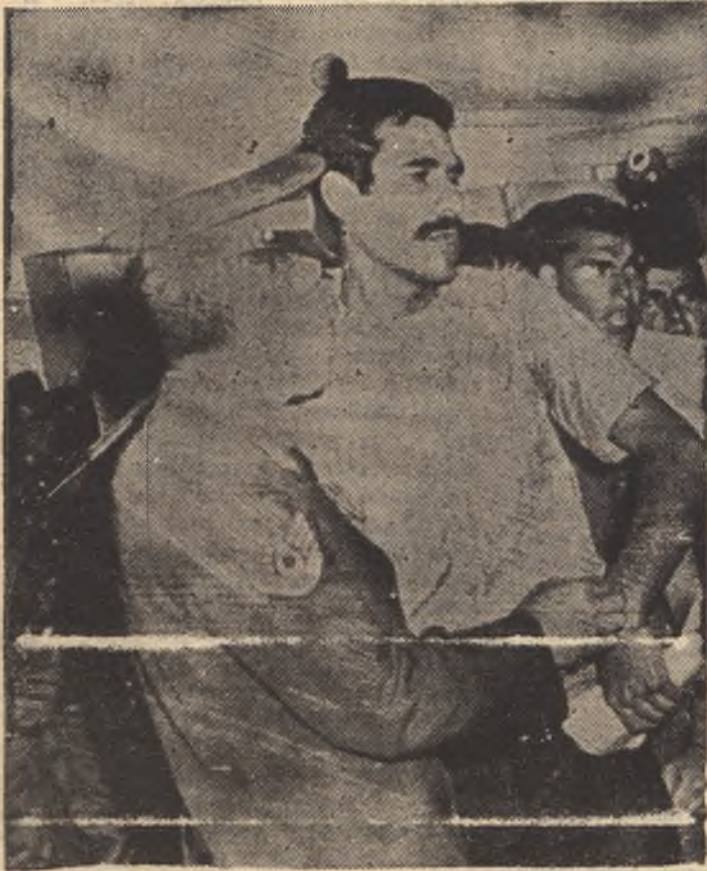
Mahkeme heyetine, belli başlı Marxist kitapları önlerine almalarını ve komünistler taktikleri unutup da düşünmeye başladıkları zaman cümle başlarını hatırlatmalarını tavsiye ederiz.

Komünist Komplosu Geri Tepecek Adalet Gerçekleşecektir

Tutuklandıktan ancak 20 ay sonra 15 Temmuz 1971'de mahkemeye çıkarılan Yavuz Aslan Argun, 20 ayda deliller toplanmadığı için tahliye edilmemiştir. 6. Ağır Ceza Mahkemesinde yapılan duruşmada Yavuz Aslan Argun'la beraber, Yaşar Şener, Bilal Bager, Yakup Sezer, Osman Fırat ve Abdullah Yüksek de yargılanmışlardır. Mahkeme ifadeleri almıştır. Sonunda, Avukat Abdullah Mazhar Baytar ve Av. Mehmet Altınsoy'un tahliye istekleri reddedilmiştir. Mahkeme, şimdiye kadar Yavuz Aslan Argun'un tutuklanmasını sağlayan bir tek ifade verip, ondan sonra Adliyenin semtine uğramayan ve hepsinin de aşırı solcu olduğu bilinen şahitlerin dinlenmesi için 2,5 ay sonraya 30 Eylül 1971 tarihine bırakılmıştır.

Duruşmada Yavuz Arslan Argun, «Memleketi komünist cehennemine atmak isteyen marksist talebelerle o zamanki Mason emniyet yetkililerinin kurbanı olarak hapse yollandım. Uzun bir müddet kâşden ihmalden sonra artık huzurunuzacıkmış olmaktan sevinç duyuyorum. Zira böylece mason - komünist işbirliğinin, memleketi nasıl bir uçuşuruma yuvarlamak niyetinde olduğunu; böyle bir sebebin kurbanı olarak huzurunuzaya getirildiğimi izah ve isbat imkânı bulmuş oluyorum. Adâletin tecelli edeceğine ve gerçek suçluların meydana çıkarılacağına inanıyorum.» demiştir.

— Mason ve komünist basının gayretleri, iktidar düşkünü bunakların tahrikleri, vurdumduymaz ve mason politikacıların kasdi ihmalleri neticesinde boy verip gelişen komünist hareket bir gün, milletin hayat kalelerine hücumla başladı. Oyle ki, ermeni bozuntuları, yahudi veledleri, rum tohumları millî müesseselere ağıza alınmayacak hakaretleri yapıyor, en iğrenç sabotajları utanmadan uyguluyordu. İşte bugüne bu yollardan geldik. Şimdi hapishanelerin esrarkeşleri millî ordunun şerefli temsilcilerine el kaldırabiliyorlar. Yukardaki Rus beşinci kolünün şımarıklığının mes'ulleri kahrolsun.

yükselttiği bir grup kopil, aklinca günün konusu olmaya başlamıştır. Marş söylemeler, yumruk sıkımlar, görevli askerlere kafa tutmalar... «Biz bir şeyden korkmayız» demek istiyorlardır herhalde. Hani eskilerin, «ölmüş eşek kurttan korkmaz» darbu meseli var ya, onun aynısı. Mahkeme salonuna gelinceye kadar aynı şımarıklık.

Mahkeme başlıyor. Mahkemeye güvenip, güvenmedikleri soruluyor. Bir komünistten beklenen nedir? Mahkemeye güvenmemesi. Çünkü ustaları öyle söylemiş. Hani şu Bulgar komünistlerinden Dimitroff öyle direktif vermiş, «Mahkemeye güveniniz olmadığınızı söyleyin Böylece inisiyatif elinize geçirin.» Başka yol takibet-

taktik nedir? Herhalde komünistler bu işleri yaparken mahkeme heyeti de açmıştır, «Babı'ten Dimitroff'a Sosyalist Savunmalar» kitabını, büyük altından gülerek takip etmeye başlamıştır. Hani bilinmese şu taktikler; bir orijinalitesi olur. Belki tesir icra eder. Ama bunu sokaktaki çocuk bile öğrenmiş artık. Neyse, komünistlerin avukatı ve TÖS'ün avukatı Halit Celenk, ikinci taktiğe başlıyor: «Bizim güvensizliğimiz mahkeme heyetine değil... Mahkeme heyetini tayin eden müesseselere.. İktidara.. Cumhurbaşkanına v.s. ye.» Bu da ayırma taktiği. Şunu demek istiyorlar. «Biz aslında size güvenmememizle etmeyiz. Siz iyi insanlarsınız. Amma sizi tayin edenler yok mu? Onlara bir

Gökler Bizimdir

Geçen hafta içinde Eskişehir'de yapılan «BEST HİT—71» NATO havadan yere atış yarışmalarında Türk ekibi birinci olmuştur.

Dört gün süren yarışmalara Türk, Amerikan, İtalyan ve Yunan havacıları katılmışlardır. Türk ekibi yarışmalara F-100 tipi jet uçaklarıyla katılmış ve üstün bir başarı göstermiştir.

Yarbay Hüseyin Çapanoğlu, Binbaşı Özden Sandıkçı, Yüzbaşı Dinçer Adar, Yüzbaşı Ömer Üstün, Üsteğmen Ferhat Ertekin, Üsteğmen Yıldırım Çelik ve Üsteğmen Ziya Alemdar'dan meydana gelen Türk ekibi 596 puan toplayarak birinci olurken, Amerika 538 puanla ikinci, İtalya 464 puanla üçüncü, Yunanistan 432 puanla sonuncu olmuştur.

Ayrıca atışlarda ferdi birinciliği yine Türk ekibinden Yüzbaşı Dinçer Adar kazanmıştır.

Türk ekibinin bu başarısı milletimize eski günlerini hatırlatmış ve sevinç kaynağı olmuştur.

Dün karada ve denizde en önde idik. Ordularımız ve donanmalarımız önünde kimse duramadı. Yarınlar için Türk havacıları bize ümit verdi. Gururla ve inançla haykırabiliriz: «Gökler bizimdir...»

